

ALGERBELLA

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 139

Segona època

JULIOL 1986

**SANT JOAN 1986
RECTIFICANT
ERRORS**

**INSIGNIA D'OR
I BRILLANTS
PER A
JOAN BALLESTER**

**LA
COOPERATIVA
AGRICOLA
EN
PERILL**

AL MURRO

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 139 - II Epoca **JULIOL 1986**

Director:

Joan Julià Reynés

Coordinador:

Francesc Aguiló Serra

Consell de Redacció:

Felicità Bonnin Valls
Antoni Moragues Picó
Maria Pascual Balaguer
Damià Payeras Capó
Sebastià Roca Danús

Administració:

Francesc Aguiló Rotger
Miquel Florit Bassa
Gabriel Gamundí Ramis
Miquel Moragues Picó
Gabriel Vallespir Marimón

Economia i Publicitat:

Jaume Gamundí Perelló
Antoni Torres Font
Jaume Vanrell Ballester

Anagrames:

Antoni Perelló Pons

Redacció i Administració:

C/. Bisbe Albertí, 14
Apartat de Correus n.º 20

Els articles publicats en aquest periòdic expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Dipòsit Legal: PM. 153/1983

Fotocomposició i impressió:
IMPRENTA MURO

ES SAIG

Ordre d'en Nofre Plomer se fa sebre que no només han perdut doblers en es toros per mor de ses eleccions, sinó que també han perdut ses eleccions per mor d'es toros.

Ordre d'en Pep Montalvo se fa sebre que, encara que sigui del PDP, seguirà en es grup municipal d'AP. «He demanat en es batle per passar en el "grupo mixto" i m'ha dit que si volia mistos que anàs a s'estany».

Ordre del senyor Batle se fa sebre que és una macana que a sa platja de Muro hi hagin de dur terra de Marjals. «Llavors no sebrem si ses turistes estan torrades», ha dit.

Ordre del senyor Batle se fa sebre que, seguint amb sa política de traduir però no canviar, sa Plaza de José Antonio Primo de Rivera se dirà: «Plaça d'en Pep Toni Cosi de sa Riba».

A punta
de ploma

¿ARENA? NO, GRACIAS

En estas mismas páginas y sección de ALGEBELI, nos lamentábamos el año pasado de la degradación paulatina que nuestras playas, las de Muro, venían sufriendo en forma de merma o desaparición de la **fina arena blanca que las conforma**.

Apuntábamos la necesidad de una acción técnica urgente para solventar tal situación, luego de un documentado estudio de las posibles causas. Al parecer, no están lo suficientemente comprobados los motivos que producen esta erosión de nuestras zonas playeras, cuyo fenómeno se ha dado también en las vecinas de Ca'n Picafort, ya que la única solución aportada por los responsables de la Jefatura de Costas —con la mejor intención, suponemos— fue el vertido de grandes cantidades de arena y a modo de prueba, queremos suponer, precisamente en un largo tramo de playa, la más céntrica de la colonia picafortera.

¡Y aquí salta nuestro temor!. ¿Arena? No, gracias. ¿Porqué?, pues porque...

Hemos leído, días pasados en la prensa de Palma, que la Jefatura de Puertos y Costas de Baleares tiene el proyecto de iniciar este año la aportación de 20.000 m³ de arena procedente de canteras mallorquinas, en las playas de Ca'n Picafort y una cantidad igual en las de Muro.

Si se repite la experiencia, que hace unos meses se hizo en Ca'n Picafort y con arena de la misma procedencia o similar, la cual da al resto de arena existente una coloración rojiza, de aspecto desagradable, con sensación de estar sucia, como por efecto de vertido de aguas fecales que la hubieran teñido, nos rebelaremos, con todo el derecho que nos asiste como ciudadanos, contribuyentes y usuarios de estas incomparables playas **de fina arena blanca**, como decíamos al principio y repetimos: **¿Arena? No, gracias.**

Si no se escoge con precisión microscópica, tanto la calidad como la fineza de la arena que se

quiere añadir a las playas mureras, mejor es dejarlo tal como está, en manos de la sabia naturaleza, que intentar resolverlo de una forma que, de hecho, sería mucho peor. Nuestras playas, en todo caso, necesitan una ayuda para mejorarlas, nunca para empeorarlas. ¡Faltaría más!

Pero si la solución más urgente pasa por un vertido de 20.000 m³ de arena, que dicen se mantendría durante unos cinco años, está bien, que se haga, pero nunca con la arena empleada a tal fin en Ca'n Picafort, que afortunadamente no fue mucha, aunque suficiente, como aviso serio de no repetir.

Sin ánimos de interferir —en una labor que no es la nuestra— sugerimos a los Sres. Técnicos de Puertos y Costas, que examinen la arena que se extrae en la **cantera de «Son Bosch»**, situada en nuestro término municipal, la cual es **blanca y fina**, además de muy cercana al lugar del vertido. Puede que sea la más apropiada e idónea, ya que las capas de arena de «Son Bosch» no son más que la prolongación de las mismas playas de Muro.

Juan Juliá Reynés

Cases de SON SANT MARTI

bodas, banquetes
y comuniones

Carretera Muro a Ca'n Picafort - km. 8
Tel. 53 74 50 - Apartado n.º 2
MURO (Mallorca)

ACTUALITAT MUNICIPAL

SESION PLENARIA DEL 3 DE JULIO DE 1986 LA COOPERATIVA AGRICOLA MURENSE EN PELIGRO DE DESAPARECER

Con la ausencia de Miguel De Arriba se celebró la sesión ordinaria del mes de julio, asistiendo tres componentes de la Junta Directiva de la Cooperativa Agrícola.

INSIGNIA DE ORO Y BRILLANTES PARA EL DOCTOR JUAN BALLESTER

① **Dar cuenta del acuerdo de la Comisión de Gobierno de fecha 17-6-86, sobre distinción y homenaje al Dr. Ballester Moragues.**

Se dió cuenta del acuerdo adoptado concediendo al Dr. D. Juan Ballester una insignia de oro y brillantes, por su brillante trayectoria deportiva, culminada con la organización del Mundial de Caza Submarina, la cual ya le fue entregada en el transcurso del homenaje que se le tributó en las pasadas fiestas de Sant Joan. Explicó el Sr. Alcalde que el acuerdo fue adoptado por la Comisión de Gobierno y no por el Pleno, por no haber celebrado éste sesión durante el mes de junio. Fue ratificado.

LA ALINEACION DE LA CALLE LIBERTAD ADELANTE

② **Escrito de alegaciones de D.ª Margarita Mulet Martorell, solicitando que la Corporación desista de realizar las obras de alineación y ensanchamiento de la calle Libertad.**

El escrito presentado por D.ª Margarita Mulet (inquilina del local donde está ubicado el Bar de Ca's Sifoner), argumentaba que no debían realizarse dichas obras porque sería facilitar el tránsito rodado por el centro de la población, cuando lo lógico sería construir una vía de circunvalación, y que caso de decidirse por el ensanchamiento lo lógico sería comenzar por otros puntos de la

calle. Provocó las sonrisas de los asistentes un fragmento de la alegación en el que se decía que habría que cambiar el nombre de la calle —Liberad— por el de «calle de la Muerte».

La alegación fue desestimada por haberse presentado fuera del plazo legalmente concedido.

③ **Aprobación inicial de la Modificación del Plan Parcial de ordenación de los terrenos del Polígono III, del Plan General de Muro (sector costero), solicitado por D. José Antonio Pujadas Porquer, en representación del «Club Playa de Alcudia, S.A.».**

Se aprobó.

④ **Aprobación provisional de la Revisión del Plan Parcial del Polígono V, del Sector Costero del Plan General de Muro, cuyos terrenos son propiedad de la Sociedad Inmobiliaria Playa de Muro.**

Aprobado por unanimidad.

⑤ **Modificación del Proyecto de Saneamiento integral de la Bahía, en lo que afecta al término municipal de Muro.**

La modificación del proyecto viene motivada por cambios en los terrenos a adquirir para la construcción de la depuradora de la zona costera. Según se dijo los terrenos serán pagados íntegramente por el Ayuntamiento de Santa Margarita escriturándose a nombre del de Muro. Se aprobó.

SE INCREMENTA EN 16.566.476 PTAS. EL PRESUPUESTO DE GASTOS

⑥ **Aprobación del expediente n.º 1 de modificación de créditos en el presupuesto de 1986, por medio de superávit del ejercicio anterior, de mayores ingresos y de transferencia.**

Se incrementan los créditos actuales del Presupuesto de Gastos en 16.566.476 ptas. para hacer frente a obligaciones de reconocida necesidad y urgencia, destacando:

— El asfaltado de la zona deportiva de Son Font, utilizada como patio de recreo por los alumnos del Colegio Público. Su presupuesto es de 1.313.760 ptas. y se cuenta con una subvención del IRYDA de 444.000 ptas.

— Las obras extras a realizar en el Campo Municipal de Deportes ascenderán a 2.500.000 ptas.

— Se pavimentarán los caminos de Son Blai y Sa Grava, sumando sus respectivos presupuestos 1.442.070 y 1.088.910 ptas. Ambas obras han sido incluidas en el Programa de Equipamiento Rural de 1986, aprobado conjuntamente por el IRYDA y la Consellería de Agricultura y Pesca, con subvenciones de 500.000 y 435.000 ptas.

— Para la codificación, grabación y proceso del Padrón de Habitantes se habilitan 600.000 ptas.

— Para atender al déficit previsible en la organización de las fiestas del año, se incrementa su partida en 3.500.000 ptas.

— Para accesorios y conservación del recién adquirido Land Rover, se destinan 500.000 ptas.

— En 600.000 ptas. se aumentará la consignación para obras adicionales en el claustro del Convento y en 800.000 ptas. la cantidad inicialmente calculada para la adquisición de un ordenador.

Y finalmente se habilita crédito para atender a los trabajos a realizar para resolver, a nivel de Plan General, el previsto Plan Especial de «Sa Riba» y otros honorarios. Concretamente 2.250.000 ptas.

Se aprobó el expediente por unanimidad.

7 Aprobación del expediente de imposición y aplicación de contribuciones especiales para las obras de «Nueva pavimentación de las calles de Antonio Carrió y Sagrera».

Fue aprobado. El coste de las obras queda determinado en la cantidad de 854.457 ptas. y el importe de las contribuciones especiales en 512.675 ptas., 60% del coste a soportar por la Corporación. Se fijó como módulo de reparto los metros lineales de las fachadas de los inmuebles beneficiados.

8 Gratificación por servicios extraordinarios a D. Juan Díaz Romero.

Se aprobó concederle una gratificación de 60.724 ptas. El concejal Sr. Llinares destacó la valía del actual sepulturero, elogiando su labor, con la que ha logrado cambiar sustancialmente la imagen del cementerio, estando la población satisfecha. Fue respaldado por la totalidad del Consistorio.

9 Gratificaciones por servicios extraordinarios a la Policía Municipal.

Se aprobaron gratificaciones por servicios prestados en las pasadas Fiestas de San Francisco y el día 11 de abril con motivo del Cinturón Ciclista Internacional a Mallorca.

10 Aprobación de la Cuenta de Valores Independientes y Auxiliares de 1985.

Se aprobó la cuenta, por unanimidad.

11 Aprobación de la Cuenta de Caudales del primer trimestre de 1986.

También fue aprobada, siendo este el movimiento de la Caja del Ayuntamiento durante el primer trimestre de 1986:

Existencia en fin del trimestre anterior: 23.393.172.

Ingresos realizados durante el trimestre: 35.273.905.

Pagos realizados en el mismo período: 43.396.254.

Existencia para el trimestre siguiente: 15.270.823.

12 Examen y aprobación, si procede, de las bases de la oposición restringida para proveer en propiedad dos plazas de Administrativo de Administración General.

Se aprobaron por unanimidad.

DISCREPANCIA EN EL INCREMENTO DEL CANON DE RECOGIDA DE BASURAS

13 Instancia de Limpiezas Urbanas de Mallorca, S.A. solicitando un incremento del canon de recogida domiciliar de basuras.

Se dió lectura de la instancia en la que la referida empresa solicita un incremento del canon que viene actualmente percibiendo en base a que desde la fecha de adjudicación en octubre del 84 hasta ahora se han abierto 514 nuevos apartamentos, con el consiguiente aumento del volumen de trabajo.

Las dos posturas principales fueron defendidas por el Sr. Llinares y el Sr. Malondra.

El concejal socialista entendió que no era legal proceder a un incremento porque ni en el Pliego de Condiciones del Contrato ni en la oferta presentada por la empresa se preveía la modificación del precio, excepto el incremento del nivel de vida anual. Dijo que modificándolo se perjudicaba ostensiblemente a las otras empresas que habían presentado plica cuando se realizó la subasta y que la empresa debía haber previsto ese incremento.

Por su parte, el Sr. Malondra afirmó que era imprevisible ese fuerte aumento y que, aunque legalmente tal vez no debía subirse, sí debía hacerse moralmente. Dijo que de hecho se había producido un fuerte aumento del trabajo y que lo justo sería pagar más a la empresa ya que el Ayuntamiento lo recaudaba.

La discusión fue muy amplia, con intervenciones a favor y en contra, decidiéndose al final que se realizara un estudio económico para estudiar, en base a éste, la conveniencia de incrementar el canon y, en su caso, en que cantidad.

EL AYUNTAMIENTO PUEDE COMPRAR LA COOPERATIVA AGRICOLA

14 Escrito de D. Juan Riutort Ballester, Presidente de la Cooperativa Agrícola Murense, sobre cesión del local social a cambio del solar en la calle Santa Catalina Tomás, previo justiprecio de ambos inmuebles.

Se dió lectura a la instancia presentada por la Cooperativa en el que da cuenta de su crítica situación y ofreciendo al Ayuntamiento la venta del local donde está ubicada como única salida para evitar su desaparición.

El Sr. Alcalde se manifestó a favor de la compra del local, después de las pertinentes negociaciones, para cedérselos posteriormente. Una vez relanzada la Cooperativa podría estudiarse la construcción de un local más amplio y mejor situado.

Juan Malondra condicionó la compra a la disponibilidad económica del Ayuntamiento y Jaime Cladera preguntó si existía gente dispuesta a salir adelante y reiteró que el local actual no era el adecuado para relanzar la Cooperativa.

Volvió a intervenir el Sr. Malondra explicando que la Comunidad Económica Europea impulsaba el cooperativismo, que el futuro pasaba por la Cooperativa y que, aunque no sabía cómo, había que estimular al payés de Muro para que se volcase con la entidad.

José Llinares, tras calificar el tema como de interés social, incidió en la necesaria renovación de las estructu-

AGRICULTOR

Li facilitem gratuïtament els

XECS-CARBURANT

«GAS-OIL/B»

i el cobrament de les

SUBVENCIONS corresponents

laCaixa
CAIXA DE PENSIONS

ras actuales y que había que pensar que no se trataba sólo de salir de la actual situación de crisis sino en el potencial posterior.

Dijo que no sería difícil conseguir ayudas económicas de distintas instituciones (Comunitat Autònoma, Govern Central...) y, después de exponer que entendía no debía politizarse el tema, propuso la creación de una comisión amplia que estudiara un plan de viabilidad para la Cooperativa.

Como ya dijimos al principio de la crónica, en el Salón de Sesiones estaban presentes tres miembros de la Junta Directiva y, a petición del Concejil Sr. Malondra, el Presidente de la Cooperativa tomó la palabra para informar de la situación de la entidad. Dijo concretamente que todos los organismos consultados les habían contestado que podrían conseguir subvenciones para la construcción de un nuevo local o para adquisición de maquinaria, pero ninguna para pagar sus actuales deudas. Para explicar su situación dijo que estaban «con la cuerda en el cuello» y que si no se tomaba una decisión rápida, venderían el local, pagarían las deudas y la Cooperativa desaparecería.

Cifró en 10 millones la cantidad que precisaban para poder pagar a sus acreedores, que era, por otra parte, la cantidad que les ofrecía al comprador privado con que actualmente contaba. Finalizó diciendo que no podían esperar más, que el Ayuntamiento ya hacía dos meses que conocía su situación y que debía resolver con urgencia.

El Ayuntamiento Pleno acordó convocar a todos los concejales para una reunión a celebrar el próximo lunes (día 7) para estudiar, primero si hay posibilidades de conseguir los millones necesarios en un plazo corto y segundo, si se compra o no se compra.

Se descartó el intercambio del local social con el solar de la Avda. Santa Catalina Tomás, toda vez que, con la urbanización que se va a realizar en dicha calle, perderá muchas de las cualidades que ahora le hacen idóneo para instalar la Cooperativa.

Antonio Moragues

POR LA BOCA MUERE EL PEZ

JOSEP LLINARES MARTORELL (PSOE)

En relación a la instancia presentada por Limpiezas Urbanas de Mallorca, S.A. solicitando un incremento del canon de recogida domiciliar de basuras dijo:

«Això és una empresa privada i no hi ha cap empresa privada, excepte una que tots sabem, que quan ha tengut beneficis n'hagi fet per a l'Ajuntament. I clar està que si aquesta empresa privada ha tengut perjudicis o les pot tenir, aquesta empresa privada ha de córrer amb sos seus perjudicis».

RESTAURANTE

CASANOVA

LAS GAVIOTAS - PLAYAS DE MURO

ESPECIALIDAD
EN CARNES
AL GRILL

Carretera Alcudia - Artá
MURO

ELECCIONS GENERALS 22-6-86

EL PSOE REPETEIX MAJORIA ABSOLUTA A MURO VA GUANYAR LA COALICIO POPULAR

Els resultats de les eleccions generals del 22 de juny, ja han estat prou analitzats a la premsa estatal i a la de les illes. Recordam, no obstant, que el PSOE va repetir la majoria absoluta, confirmant que compta amb el recolzament dels ciutadans i que, de moment, no hi ha ningú que pugui fer ombra a un líder popular i carismàtic com és en Felipe González; la COALICIO POPULAR pareix que ha tocat sòtil electoral i el seu estancament ha desencadenat una crisi que pot acabar amb l'escisió del PDP d'Oscar Alzaga i veus no han faltat questionant a Manuel Fraga com a cap, fins fa poc indiscutible; l'operació Roca i la seva conseqüència, el PRD, ha fracassat estrepitosament, no aconseguint ni un sol escó a tot el territori espanyol; Adolfo Suárez, al front del CDS, ha recuperat terreny, en bona part gràcies als vots que el 82 anaren a la desapareguda UCD; i el PCE, a través de la coalició ESQUERRA UNIDA, ha aconseguit una tènue recuperació.

A les illes els socialistes aconseguiren més vots, però es repartiren els diputats amb els conservadors: 3 per a cada candidatura. Finalment, tres senadors foren pel PSOE i 2 per a COALICIO POPULAR.

En quant als resultats obtinguts per les distintes forces polítiques al nostre poble, queden reflexats al quadre següent, al qual es comparen els resultats del 86 amb les generals del 82. No hem considerat els vots aïllats sumats per alguns partits irrelevants.

	VOTS 1982	%	VOTS 1986	%	DIFERENCIA %
CP	1.795	49'9	1.582	51'3	1'4
UCD	553	15'3			
PRD			169	5'4	
CDS	142	3'9	314	10'1	6'2
PSOE	1.007	28'0	963	31'2	3'2
PSM	41	1'1	36	1'1	0'0
PCIB/IU	58	1'6	18	0'5	-1'1

El primer que crida l'atenció és l'increment considerable de l'abstenció. Més de 500 electors que el 82 exerciren el seu dret, no ho han fet el 86. Així pareix que no hi ha hagut trasvasament de vots, que els electors s'han mantingut fidels a les seves opcions i que la pèrdua de vots de CP, PSOE i els partits de centre no ha estat motivada per l'elecció d'altres candidatures sinó que han anat a engrair l'abstenció.

Els partits majoritaris mantenen les seves posicions, si ens atenem als percentatges, amb un lleuger creixement, més marcat en el cas del PSOE. Perden, així i tot, vots ambdues opcions: 44 els socialistes i 213 la Coalició Popular. Muro, idò, s'ha decantat una altra vegada cap a la dreta. El CDS ha crescut gràcies a una part dels vots que eren d'UCD, encara que han baixat globalment els percentatges de les opcions centristes. El PSM no aconseguí que el seu missatge nacionalista sigui recollit per l'electorat, i els comunistes estan ja prop de desaparèixer del mapa polític local.

¿Són extrapolables aquests resultats a les eleccions municipals de la pròxima primavera? Sens dubte, no. Però sí que marquen unes tendències i que ens mouen a una sèrie de consideracions.

Pareix que, de moment, la continuïtat dels regidors d'AP al front del Consistori està assegurada, quedant com a únic dubte si seran capaços de repetir la majoria absoluta o si es quedaran amb una majoria simple. La resposta només se podrà aventurar després de conèixer les altres opcions i saber si Jaume Mulet repeteix de número 1 amb

el partit conservador. Només un atenuant a aquesta victòria cantada: la desmolarització que passen els militants d'Aliança Popular. Els resultats dolents de la Coalició conservadora, que no sols no governarà aquests pròxims quatre anys sinó que no s'acaba de constituir en una alternativa de govern a llarg plaç, condemnada a assumir el paper d'oposició perenne, amb crisis internes, fortes divisions i enfrontaments entre els seus líders, afegits a les possibilitats creixents de que un PSOE eufòric es faci amb les riendes de la Comunitat Autònoma, no afavorirà gens a Aliança Popular de cara als pròxims comicis electorals.

Per la seva banda, els socialistes tenen com a principal dificultat el poder confeccionar una candidatura de gent amb un cert carisme i coneguda pels murs. Està clar que un bon nombre dels votants socialistes a les generals transvasen els seus vots a opcions distintes a les municipals. Pensam, de qualsevol manera, que el PSOE, que ha tengut un increment notable de militants al nostre poble, sabrà capitalitzar el triomf a les generals.

Finalment, sembla evident que UNIO MALLORQUINA no ha pogut triar pitjor moment per a constituir-se a Muro. La incògnita és saber si treuran forces per a recuperar-se i no només això, sinó de transmetre aquesta revitalització a l'electorat, d'aquí a les municipals.

Tancam aquest petit comentari, per descomptat sense cap intenció endevinatòria. Temps hi haurà per analitzar les possibilitats de cadascú, conforme es vagin desvetllant els noms de les persones que aspiraran a governar el nostre Consistori a partir del 87.

LA NOSTRA FAUNA

SA BECADA

La palabra BECADA, para los que no lo sepan, tiene tres significados: 1.º Es un ave; 2.º Es el nombre de una Asociación de cazadores de Muro y 3.º Es una dormida corta de sentado.

Mi escrito va para los segundos, pero creo que el que escribió la atenta carta en Muro 85, practicaba lo tercero.

Me alegra que hayas escrito esta carta (¿abierta al Director?), porque a lo mejor tu revista, de la que soy suscriptor, a partir de ahora acepte cartas abiertas. Es muy positivo. Me agrada porque sigues mis temas de «Nuestra Fauna» y también porque la crítica siempre lleva algo de bueno venga de donde venga.

Lo que no me agrada, entre otras cosas, es que hayas ocultado tu identidad detrás de una asociación y hayas olvidado lo más importante: esconder el plumero. Se ve a siete leguas de distancia. En mis temas nunca he escurrido el buto, he dado la cara para lo bueno y para lo malo, y siempre al final pongo mi firma.

Dejemos de naderías para otro día y vayamos al grano.

Dices entre otras cosas que tengo «filats» y cazo con ellos. Yo no tengo, ni he tenido nunca «filats». El que diga lo contrario miente.

He sido invitado media docena de veces a cazar con ellos, la última vez hace dos años y prometí no volver nunca más. Y no he vuelto.

En estas seis ocasiones no cogimos más de dos docenas de «cadarneres» de las cuales 6 ó 7 me las regalaban para cruzar con canarias y hacer mulatos, que por cierto fracasé. Ah! soltábamos a las hembras y no matamos a ninguno. Con eso no quiero eludir mi parte de culpa. Pero es la verdad. La Guardia Civil tendrá poco trabajo detrás de mí, eso sí, sería conveniente que las autoridades competentes os hicieran pasar cada año, a vosotros que maneáis armas de fuego, una revisión de pies a cabeza para ver si sois aptos para su uso.

No deja de ser gracioso que digas que los cazadores AMAIS LA NATURALEZA. ¡Ciertamente hay amores que matan!

Creo que al decir eso, has confundido la velocidad con el tocino.

Pero... a vosotros quién os ha dado potestad para destruir a vuestro antojo la naturaleza que es un regalo que hemos heredado todos por igual.

Qué sabéis vosotros de la selectividad de los animales, si sólo ellos mismos lo saben: conocen al viejo, al enfermo, al tarado y matan a éstos, y seleccionan las especies. Pero vosotros... ya me explicaréis a quién disparáis... seguro que al primero que pasa.

Recordad que no somos más que aves de paso, que la tierra no es nuestra, es un legado que recibimos de nuestros padres, que a su vez la recibieron de nuestros abuelos para que la traspasemos a nuestros hijos y éstos a los suyos. No queramos que nuestros nietos un día, no muy lejano, cuando paseen por las garrigas del pueblo no puedan oír el bello canto del ruiseñor, o ver la elegante carrera de la liebre o la bonita becada, y tenerse que conformar con una simple foto vieja y deteriorada por el tiempo, con un cartel debajo que diga «La mano del hombre los destruyó a todos».

Respecto al tiro pichón, para mí es un deporte (?) terci mundista. El animal parte con todos los números de la rifa en sus plumas. Seguro que le tocará. El que diga lo contrario, que se ponga en su sitio y empiece a correr, veremos hasta donde llega.

Como bien sabéis la naturaleza es una cadena que empieza (ejemplo) por el falcó, que se come al conejo, de los residuos vive el cuervo, los excrementos de todos ellos van a la tierra que produce con su abono nueva hierba para que los otros conejos puedan vivir, y así sucesivamente. Si vosotros rompéis esta cadena con vuestras escopetas, estropeáis el ciclo natural de la vida.

Paraos a pensar un momento en que todos los habitantes del pueblo de Muro quisieran ser cazadores como vosotros. Pongamos, para redondear, cifras: 7.000 habitantes a un promedio de 20 piezas por año (que para vosotros creo que es muy bajo). 140.000 animales muertos en el término de Muro. Ahora multiplicad esa cifra por los restantes habitantes de la isla y en dos años Mallorca olería a muerte y podredumbre.

LA NOSTRA FAUNA

Dices que hago un flacó favor a «Nuestra Fauna». Si yo hago daño con una simple pluma (que no es de ave), imaginad vosotros con escopetas que bien haréis.

¿Qué no os gustan mis artículos?. Si fuera vanidoso os diría: «no se hizo la miel para la boca del asno», pero creo que no lo soy y reconozco mis limitaciones literarias. Si fuera un fenómeno como el que ha escrito vuestra carta, seguro que volaría más alto. Siento que no os gusten, pero os prometo que hago todo lo que sé, y el que hace todo lo que sabe no está...

Lo importante es que los leáis y siempre sacaréis algo (no todo) de positivo, leyendo uno se instruye y de paso no tendréis tanto tiempo para AMAR a los animales.

Creo que no vale la pena malgastar tinta y papel, así como es la vida de cara!, mutuamente, aunque yo os de cien razones vosotros con una simple perdigonada me las hecharéis por tierra y yo las cien vuestras con un simple plumazo.

Hablamos el mismo idioma y no nos entendemos. Es como quererse poner de acuerdo un creyente y un ateo sobre la existencia de Dios o que un hincha del R. Madrid y del Barcelona piensen lo mismo. Nuestros polos están demasiado opuestos. Estaríamos llenando revistas y aburriendo al personal, por lo que doy por terminada nuestra entrañable correspondencia.

Espero que generaciones venideras, más preparadas que la que nos ha tocado vivir, juzguen nuestras posturas y creo adivinar a quién darán la razón (aquí si que soy vanidoso). Tiempo al tiempo.

A pesar de todo lo escrito por ambos, supongo que vosotros seguiréis disparando y yo escribiendo, mal, pero escribiendo.

Atentamente y sin rencor, recibid un apretón de manos.

Paco Tugores

XEP-A-XEPS PEU DAVALL TAULA

ELECCIONS • CONSERVADORS • UNIO MALLORQUINA • CANDIDATURES

Aquest mes passat la gent ha anat com a fuita i no ha tengut temps per a sopars. Perquè ja me direu si després d'escollar en Fraga predicant que això té remei, de veure al Buitre marcant gols a escarada i de sentir en Tomeu Penya explicant que ets ous li caigueren damunt un peu, si encara li queda temps a qualcú per a menjar res més que no sigui una llesca de pa amb oli.

Però qui no pot segar, espigola. Per això hem fet sa torniola per Ca'n Carresquet, versus Bar Texas, i entre tallada de l'lom i glop de vi, n'hem aplegada qualcuna. A veure.

Ja sabem d'enrera que Muro és un poble conservador. I a l'hora d'aficar paperets dins una urna ens agraden més les retranques de don Manolo que els camins d'en Felipe, per bons que siguin. I és que, a damunt, els socialistes triaren mal moment per a fer les eleccions. Diuen els berenadors del Texas que com que les han fetes en temps de declaracions de renda, amb les advertències televisives de que Hisenda està cada vegada més a prop, molts pensaren que la manera de fer-los lluny, per molt fàcil que ens ho posin, era votar als conservadors, a veure si conservem lo poc que tenim. Però pareix que els vots de Muro no han bastat per a tombar la balança i en Felipe ha tornat fer fava-neta i covarà quatre anys més —com a mínim!— a la Moncloa. I nosaltres, pobrets, haurem de seguir pagant impostos. I els que tenen, també!

Els que han caigut com un bunyol dins la mel, són els d'Unió Mallorca, altrament coneguda per UM, filial del Partit Reformista Democràtic, o sigui, PRD, que comanda en Miquel Roca, que no és del PRD sinó del CIU, o sigui, Convergència i Unió, i que a Mallorca té com a capdavanter a D. Jeroni Albertí, que no milita a Convergència ni al Partit Reformista, sinó a Unió Mallorca, que encara que no siguien el mateix partit han anat junts a les eleccions amb el nom de PRD... Vive-déu, quin embull!

Bé, idò. Se comenta, baixeu-baxeu, per no compir la moral a ningú, que la implantació no podia haver arribat en moment més poc oportú. I és ben cert, perquè els reformistes, i amb ells els d'Unió Mallorca, no tocaren bolla a les eleccions i es quedaren sense diputats ni senadors. No sé si és per això que n'hi havia un que, mentres se menjava un bon plat de frit, deia que van com a sanats de fresc. ¡No tengueu por, homes, que D. Jeroni té set vides com els moixos!

Lo que també hem pogut aglapir, fent la mòpia, fent la mòpia, és que ja n'hi ha un bon esbart que se preparen per a les pròximes eleccions municipals, homes i dones. O sigui que aquells que se pensaven que només hi hauria un candidat disposat a seure a la cadira de batle, mandar feines i cobrar cada mes, anaven ben errats de comptes. Com a bons xafarders, podem adelantar que a les municipals de la pròxima primavera, al manco hi haurà quatre partits disposats a comandar i a fer vassa. I hem dit partits i no candidatures perquè això d'anar a lloure pareix que s'ha acabat, i tothom cerca una bona lloca per a covar els seus ous. I és que els independents han après bé que si hi ha carnet hi ha duros. Per fer cementeris, poliesportius i cases de cultura. Encara que hagin de sortir de davall les pedres. I si no hi ha carnet no treus ni per a pipes.

En els pròxims messos podem prometre i prometem que vos donarem noms de partits i de candidats. Ens torbarem més a descobrir el nom del Pare Abat de cada convent, però sí que vos donarem aviat els noms dels frares llecs. I missions vos pos: Si no n'endevin de cada deu, nou, dels qui aniran a les llistes, m'afeitaré els mostaxos. I si els endevin, els vos afeitareu voltros.

The Observateur

DISCONFORMIDAD

En nuestro paso por la vida hemos notado que son muchos que se aferran al NO en todo, son tan tenaces en hacer la contra de toda innovación. Recuerdo que en Muro cuando los primeros asfaltos, la mayoría eran rehacios, pues decían que nuestros cuadrúpedos enganchados patinarían, los bordillos eran contraproducentes; en cuanto a las basuras, también se decía que NO, que nos bastaban nuestros estercoleros particulares, y suma y sigue. Cuando el Ayuntamiento ordenó que las persianas o puertas de nuestra casa se cerraran hacia dentro, fueron muchos que protestaron, el mal ejemplo del Consistorio, dió la mala nota renovando la Casa Consistorial puso sus persianas que abrieran por fuera. Igual se protestó por la construcción del nuevo edificio en el antiguo mercado de ganado que es envidia de pueblos vecinos. Lo mismo se hizo en su día en el trazado de la autopista Palma-Santa María y que hoy resulta muy corta. El resultado es siempre la constante oposición, disfrazada de defensa de los intereses del pueblo o de la clase, con las caretas de la falsedad, la mentira o las verdades a medias. Porqué no se les dice a los interesados cual es la importancia de los problemas, sino que se disimulan intencionadamente para conseguir adhesiones, y si no se logran, se reúne a un par de docenas de «profesionales» y se les encomienda la tarea de gritar por las calles, hacer pintadas, encerrarse, encadenarse ante las autorida-

des, con torpe tozudez, a veces en cumplimiento de consignas, dando la impresión que son «el pueblo». En las elecciones es cuando el pueblo debe manifestarse con sus votos, sus deseos, o sus preferencias por los programas políticos aireados. Pero esto, a veces no basta, luego se desalienta y obtienen más fuerzas para seguir oponiéndose con saña —tesón es poco— a cuanto signifique innovación, mejores pasos adelante en cualquier faceta. Parece que gustarían vivir en un país idílico, sin carreteras, sin transportes, sin teléfono, movido por el arado romano, el carro con llantas de hierro y el perfume a estiércol.

Hay que mirar las cosas como convienen: hay que defender la mayor parte posible las mejores y no fácilmente hacer la contraria a la Administración, sea del color que sea, por esto alcanzó mayoría, y que aquella sea lo suficiente lista para aprovechar todas las fuentes que nos traigan dinero del Gobierno Central o Autónomo. Hay que ser prácticos, conseguir logros para nuestro pueblo que es lo mismo para cada uno de los que lo habitamos. Estamos en la ERA de la protesta, se dice que «el que no llora no mama», pero, tendríamos que aprender a dejar de llorar y acatar todo lo que no nos perjudique y no decir NO a todo. Aprendamos a ser mayorcitos y dialogar y cooperar antes de ir a la negativa como si fuera nuestra bandera de combate.

FLOBA

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a: CAMP I PLATJA

Barbarisme	Forma correcta
ABONAR	adobar, femar
CENTENO	sègol
FIERA	fera
GANADER	ramader
GANADO	bestiar
ISLA	illa
MONTANYA	muntanya
PAJARO	aucell
PLAIA	platja
RED	xarxa, filat
SOMBRA	ombra
VERANEIG	estiuèig

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CARTES OBERTES

A la atención del Sr. Director de la revista ALGEBE-LI. Ruego tengo a bien la publicación de la siguiente carta, dándole las gracias por anticipado.

LA IZQUIERDA, LA COMARCA Y LOS INTELLECTUALES

Sr. Nadal Moncadas, Bartolomé: debo darle las gracias por su felicitación dados los resultados en las pasadas elecciones generales y la victoria por MAYORÍA ABSOLUTA del PSOE, ya que en una democracia felicitar al «adversario» político es norma de buena conducta; recuerde conmigo aquello de que lo cortés no quita lo valiente. Y su artículo editorial del pasado número es una muestra clara de su talante democrático y cortés. A su vez recuerde que cuando ustedes, los militantes de AP, obtuvieron la MAYORÍA ABSOLUTA en Muro, su pueblo —porque quieren privar a todo aquel que no cômulgue con sus ideas de sentirse mureno—, los socialistas les felicitamos la misma noche de las elecciones.

Dice usted muy bien que los intelectuales mureños en su mayoría son coherentes con su status y entorno. Pero acaso, Sr. Nadal, ¿eso priva al hijo de un modesto trabajador, que se gana el pan con el sudor de la frente, de ser socialista y no compartir sus ideas políticas, dentro de un sistema democrático y pluralista?. ¿O no pueden ser igualmente coherentes aquellos que no cômulgan con sus principios absolutos de «la mayoría natural», «el esto tiene arreglo» «del ideal liberal conservador de los países de la Europa libre», en una palabra de su cosmología del bien y del mal, de los buenos —ustedes— y de los malos —todos los demás—?. ¡Pero en qué mundo viven ustedes, Sr. Nadal!

En la izquierda sólo están los que están. Muy cierto ¡faltaría más!. Sólo son los que son. ¡Y a mucha honra, a tanta como tengan ustedes de estar donde están!. Pero me gustaría que nos demostrase su valentía política y la de sus compañeros, explicándonos las que cree son nuestras motivaciones para estar en la izquierda, ustedes que parecen saberlo todo.

Ustedes de progresismo no tienen nada, y de convivencia les faltan muchas lecciones por aprender. Dice que la izquierda PSOE es regresiva y empobrecedora para el espíritu. Ustedes los de AP son regresivos y empobrecedores, sin ninguna duda. Su artículo editorial no es más que la regresiva actitud infantil del pataleo ante un deseo que no se ha conseguido. Reconozcan que ustedes y los suyos han sido derrotados, aprendan a perder, como primera lección de todo buen político. Llevan demasiado tiempo gobernando a la luz pública o desde la sombra. «Son los mismos, los de siempre». A un buen amo, nadie le equivoca su perro por cambiarle el collar. Ante la clarividencia de los resultados deben trabajar desde la oposición por el bien de España, y no hacer la ridícula oposición de estos últimos cuatro años, que les ha llevado donde están hoy.

Reducir unas elecciones generales a Muro y La Puebla, es demagogia barata, como la avestruz que esconde su cabeza en el hoyo, aún creyendo que su hoyo es Europa desde hace mucho tiempo. Ciertamente que en Muro han ganado por goleada como dice usted, enhorabuena, pero recuerde una vez más que lo cortés no quita lo valiente. En las pasadas elecciones municipales sus compañeros de AP intentaron infructuosamente pactar con el PSOE contra una temida mayoría de UDIM. Debía usted estar muy despistado. ¿Porqué no avisó a sus amigos del grave error al desear un pacto con los socialistas?. Ni se imaginaban sólo seis horas antes de acabar las elecciones sus resultados obtenidos, fue una «carambola». Pero recuerde,

nosotros la aceptamos, les felicitamos, y seguimos trabajando, desde el pluralismo, la libertad y el respeto a los demás, con aciertos y errores como cada cual. Pero que su amigo, el Sr. Carbonell, crea que vivimos de consignas interninas, que la dedicación de la calle a Joan Miró fue una conspiración socialista; que el Sr. Bartolomé Mateu, afirmara que debía romperse la placa de Miró, porque había mureños que se lo merecían más (dicho en el Bar Piroška al que suscribe la misma y ante testigos), es una muestra más de su falta de madurez y de la de los que lo acompañan. ¿O acaso no votamos y participamos los socialistas en el homenaje a F. Mulet Palau?, ¿no trabajamos acaso por la presencia de los padres Mínimos en la restauración de nuestro Claustro?, ¿o no votamos a favor de la propuesta de arreglar la techumbre de la iglesia, la reparación de la capilla de Sant Vicenç?. Le recuerdo a usted y a sus compañeros que las verdades absolutas guárdelas para otros.

En su afán de clarividencia y vaticinio del futuro, todo son catástrofes para el país, extrañas cualidades de pseudo profeta, que para mí eran impensables en usted Sr. Nadal. Lástima que sólo profetice lo que quiere y no la catástrofe electoral que han sufrido, el desmontaje de su coalición, etc... para evitarlo claro está. Vaya sin duda contemplando la posibilidad de nuevos desastres y derrotas para el futuro, para una mayor convivencia en el pueblo están errando el camino. La modestia y cortesía dan muestras de hacerles mucha falta. Menos mal que la auténtica mayoría natural ha optado por el buen camino.

Josep Llinares Martorell
(Miembro del Grupo Municipal Socialista y
de la Ejecutiva de la Unión Socialista
de Mallorca)

AGRADECIMIENTOS Y EXPLICACIONES

Sr. Director:

Esta vez, si me lo permite, el asunto irá de agradecimientos y de explicaciones, aunque éstas últimas en parte solamente.

De agradecimientos. A ustedes por la publicación de mis cartas y por las posibles molestias que les haya podido, o les pueda, ocasionar el hecho de que algún «detective» se las haya podido atribuir a ALGEBELI.

A los «detectives» que han hecho el «correvidile» Muro-Palma-Muro para saber mi identidad a través de un número de carnet de idem. Yo esperaba una réplica pero reconozco que si no la he tenido es porque no me la merezco. De todos modos agradezco el interés en conocerme de algunos y las muchas molestias que se han tomado. De veras. Gracias. Estoy emocionado.

De explicaciones. El número de D.N.I. que yo les proporcioné a ustedes, aunque no tengo copia de la carta, no es exactamente el que ustedes publicaron. El publicado varía en una cifra del mío. No se si se erraron ustedes o yo. Creo que ustedes. De todos modos no me hubiera gustado que publicaran mi número exacto con el cual, por lo que se ve, me hubieran «pillado». Por algo solamente firmo con las iniciales. Y pensando en el slogan aquel que dice «dos ojos para toda la vida».

Quiero decir, no obstante, que yo no tengo ninguna sensación personal de riesgo, que estoy ilusionado en estos cuatro años que nos esperan, que no temo ningún recorte de libertades...

Atentamente

G.P.P.
D.N.I. 41.387.232

D. JUAN BALLESTER MORAGUES

En el homenaje que se tributó al Dr. Juan Ballester Moragues, de cuyo acto damos cuenta en otro apartado, el homenajeado dió a conocer su deseo, que el dinero sobrante del presupuesto para el Campeonato Mundial de Caza Submarina Muro 85, se invertirá en la construcción de una piscina para el pueblo de Muro.

Nos parece muy acertada la propuesta del Dr. Ballester y muy adecuado su destino, sabida su procedencia: el deporte acuático.

Para que nos amplie su idea y otros pormenores sobre el tema, que a buen seguro Ballester los tiene, le hemos formulado unas pocas preguntas, en la seguridad que las respuestas serán hartamente explícitas para un mejor conocimiento general.

Omitimos con toda intención la reseña de datos personales de Juan Ballester Moragues, por considerar que tanto los mismos como toda su trayectoria deportiva es de dominio público.

Y preguntamos...

◇ **Sr. Ballester, ¿puede explicar cómo fue posible la organización de un evento tan importante y sonado, llegando al final con un superávit de más de 2 millones de ptas.?**

◆ ¡Con buenos colaboradores se puede conseguir todo...! ¡Hasta lo que parecía imposible, SUPERAVIT...!.

En principio la intención era organizar un mundial parecido a los que se habían disputado hasta entonces, pero así como iban pasando los días, la colaboración que encontrábamos era cada vez mayor. Personas y Entidades, que en principio ni tan siquiera se nos había pasado por la imaginación que nos ayudaran, fueron ofreciendo su colaboración... y ya todo fue como una bola de nieve que va rodando, que cada vez va aumentando de volumen... por ello teníamos que cambiar continuamente nuestros planes, haciéndolos cada vez más ambiciosos.

Lo que parecía una idea descabellada: la adquisición de embarcaciones neumáticas, con motores fuera borda, fue cada día más asequible debido a que diversos fabricantes de embarcaciones y motores fueron «ajustando» más y más sus ofertas, hasta el punto de que firmamos la correspondiente adquisición de 30 embarcaciones de la casa Zodiac y 30 motores fuera borda Evinrude, por un importe de 12 millones de ptas. y en unas condiciones de pago verdaderamente excepcionales. Cuando su precio real era de 18 millones y lo es aún mejor antes del Campeonato ya estaban vendidas todas las embarcaciones y los motores, por el mismo precio de adquisición, con ello dimos una imagen única ante todas las naciones y de paso ahorramos mucho dinero y tuvimos muchos problemas solucionados.

Las Asociaciones Hoteleras de las Playas de Muro y Ca'n Picafort nos apoyaron por completo y aparte de ofrecer unas cenas para todos los participantes, acompañantes y organizadores, nos regalaron las estancias en sus complejos hoteleros, lo cual supuso un ahorro entre los 5 y 6 millones de ptas.

La gran ayuda del GOVERN BALEAR a través del Presidente D. Gabriel Cañellas, Consellería de Cultura y Deportes, Consellería de Turismo... en donde D. Jaime Cladera parecía un «murero» más.

«la Caixa» con gestiones de D. Antonio Torres, patrocinó el Gran Premio, demostrando una vez más su apoyo al deporte.

Los Clubs de Actividades Subacuáticas de Mallorca, los deportistas, socorristas, Cruz Roja del mar, SAR, etc... prestaron su máximo apoyo y colaboración en los más variados trabajos, intentando cada grupo lograr que su misión fuese la más acertada y brillante posible, superando, si ello fuese posible a la desarrollada por otros compañeros.

De Muro que puedo decir. Todos se superaron, desde los escolares y profesores, a la tercera edad... en este caso hay que destacar que algunos de ellos vinieron a verme y me dijeron cosas como por ejemplo: «yo ya no sirvo para nada, pero puede contar conmigo para lo que sea...». Verdaderamente me llegaron a emocionar.

Los miembros del Consistorio desde el primer momento apoyaron la idea de la celebración de lo que sería el Mundial Muro 85. En fin, entre todos logramos que este Campeonato del Mundo se considerara como el mejor de todos los que se han disputado en la historia de la pesca submarina, opinión expresada por la totalidad de las naciones, participantes, directivos y acompañantes, y que tuvo fiel reflejo en la exposición que un año después de la celebración del Mundial Muro 85 en donde se ha podido contemplar la gran difusión tanto a nivel regional, nacional e internacional que tuvo el mundial y los comentarios, prácticamente todos elogiosos a la organización y pueblo de Muro.

El Director General de Deportes de Baleares D. Damián Bascuñana, que asistió a la inauguración de la exposición, quedó tan gratamente sorprendido que nos manifestó que la Consellería de Cultura y Deportes estaba dispuesta a pagar el embalaje, traslado y estancia de una persona a Italia, lugar donde se disputará el Mundial 1987 de todo el material de la exposición. Asimismo mostró su interés para que lo expusiéramos en la Expo-Náutica de Baleares y en el Salón Náutico Internacional de Barcelona.

Volviendo de nuevo a la organización, debido a las grandes ayudas y a pesar de que algunos «excéntricos» manifestaron su temor de que con este evento deportivo se podía «hipotecar» económicamente (el presupuesto rondaba los 30 millones de ptas.) al pueblo de Muro, cosa imposible, ya que era tanta la confianza que tenía en mis colaboradores, que no dudé en manifestar públicamente al Consistorio de que en caso de pérdidas económicas las asumiría personalmente y que si por el contrario hubiese beneficios estos serían destinados a instalaciones deportivas para Muro, posibilidad esta que generó más de una son-risita... Creo que por primera vez en un campeonato de esta categoría, en donde no hay ninguna clase de «entradas», todo es gratuito y hasta regalamos el pescado, se ha dado el caso de que en estos momentos estoy en condiciones de decir que a falta de algunos detalles, existe en la cuenta corriente del Mundial Muro 85, un superávit superior a los dos millones de ptas.

Resultados en el terreno deportivo, dejando aparte lo de todos conocido, los títulos mundiales individual y por equipos, ha sido una gran difusión de la pesca submarina, hasta el extremo de que José Amengual fue proclamado mejor deportista español «amateur» por la Unión de Periodistas Deportivos de España y el Consejo Superior de Deportes le concedió el Premio Príncipe de Asturias como el mejor deportista español que ha conseguido las mejores actuaciones en España y en el extranjero, premio que por primera vez ha sido concedido a un deportista representante de uno de los llamados deportes minoritarios. Por parte de la Federación Balear todos los años se conceden tres placas de plata, este año han sido cuatro las placas y todas con referencia a nuestro Mundial: a José Amengual como Campeón del Mundo, al equipo de España, asimismo Campeón, al Excmo. Ayuntamiento de Muro, como representante de un pueblo que se «volcó» y a mí como Presidente del Comité Organizador.

◆ **¿Porqué su propuesta de destinar este dinero para una piscina municipal?**

◆ Desde el momento en que empecé a tener una ligera idea de que podíamos tener superávit, empecé a sondear entre las gentes del pueblo: niños, jóvenes y mayores, llegando a la conclusión de que la inmensa mayoría (unos para ellos mismos, otros para sus hijos o nietos) lo que estaban echando a faltar era una piscina. De ahí parte mi propuesta.

◆ **Vd. sabe que dos millones de pesetas no son suficientes para la proyectada construcción. ¿Cómo podría financiarse el resto?**

◆ Soy plenamente consciente de que el beneficio generado por el Mundial Muro 85 no es suficiente para la construcción de una piscina y los servicios que lleve anejos la misma, pero no es menos cierto que para todas las obras deportivas se buscan ayudas del Govern Balear, Consellería de Cultura y Deportes, Consejo Superior de Deportes, etc... que normalmente llegan a cubrir el 60-70% del presupuesto, esto es lo que tenemos que conseguir, pero antes tenemos que hacer un proyecto para una piscina de 25 metros, que creo que es la ideal para un pueblo como Muro, tenemos que pensar en la conservación y cuidados que requiere y cuando tengamos esto, unimos como en el mundial, ya que de esta manera en Muro hemos demostrado que somos capaces de todo.

◆ **¿Ha pensado dónde debería o sería mejor situar esta piscina municipal?**

◆ En principio el proyecto está en la construcción de la piscina en los terrenos anejos al campo municipal de fútbol, en donde debe construirse vestuarios y servicios para diversas pistas polideportivas y que podrían servir para todo el complejo deportivo.

También se está estudiando la posibilidad de que la piscina esté en los terrenos propiedad del Tenis Club de Muro y donde ya existen varios servicios y dos pistas de tenis, y proyecto para piscina y otras instalaciones deportivas y que los propietarios de dichas instalaciones, dando una vez más pruebas de altruismo de los mureros, cediera todo el complejo al pueblo de Muro.

Le agradecemos cuanto ha hecho para el deporte y deseamos que esta propuesta suya no caiga en saco roto. Le dejamos el final por si desea añadir algo que no le hayamos preguntado.

¡Y gracias amigo Ballester por el Mundial Muro 85 que nos ofreció!

Ya tan sólo me resta dar las gracias y mi más sincera felicitación a todos los que han hecho posible que el Mundial Muro 85 fuera una gran realidad.

GRACIAS MURO y que en las próximas fiestas de San Juan podamos celebrar el II Aniversario con un buen chapuzón en la piscina.

ARIES

**SALON
APOLONIA
UNISEX**

Carretera Artá, s/n.

Tel. 52 72 10

CA'N PICAFORT

MURO: DEL PATRIMONI ARTÍSTIC

ELS VENTANALS de l'Església Parroquial de Muro

Així com havíem promés a un dels darrers números del nostre periòdic, amb ocasió de la mort del qui va esser ecònom de Muro, el Reverend D. Joan Canals Cànaves, dedicam en aquest mes, un espai d'ALGEBELI, a la magnífica galeria de ventanals de la nostra Església Parroquial.

L'Església Parroquial de Muro, dedicada als Sants Joan, al Baptista i a l'Evangelista, d'estil gòtic, es va començar a construir el 19 de febrer de 1570, segons una inscripció ben visible que hi ha a una de les parets exteriors. Es motiu d'admiració de propis i estranys, i més que una església d'un poble de la pagesia, sembla una catedral. Es el testimoni perenne de la fe i caràcter emprenedor dels nostres avampassats.

Són moltes les joies que guarda el nostre temple parroquial, unes de gran valor artístic, i altres més sentimentals: Sumptuosos retaules de diferents estils, pintures, reliquiaries, riques peces d'argenteria, preciosos ornaments, etc... Però sobre tot, lo que ens deixa embadalits, són els grans ventanals d'estil gòtic francès decadent, de més de set metres d'altura, posats a la dècada dels anys quaranta, a iniciativa de D. Joan Canals ajudat per la Junta Parroquial, i que li donen llum, color i alegria.

Els vidres de l'església de Muro, foren encarragats a la casa d'Irún «Unión de Artistas Vidrieros», que és la mateixa que va construir els de la capella del Santíssim de la Basílica de Sant Francesc de Ciutat, emperò segons moltes opinions, els de Muro són artísticament millors. Naturalment, no les podem comparar amb els gòtics de la francesa Catedral de Chartres, ni amb els de l'espanyola Catedral de Lleó, anomenada la «Pulcra Leonina» per la seva harmonia i bellesa, però els nostres, gaudeixen d'una qualitat que es nota a faltar a molts de llocs, i és que foren pensats i fets tots d'una vegada, lo que dóna una meravellosa sensació de bon gust i fermosura de tot el conjunt.

Els temes representats a la part de la sagristia — que miren a la Plaça Major — antigament banda de la «Epístola», fan referència a diversos passatges de l'Antic Testament: Sacrificis de Caïn i Abel. Abraham prepara el sacrifici del seu fill Isaac. Els israelites menjant l'Anyell Pasqual, mentre un d'ells marca el portal de la casa, amb la sang salvadora de l'anyell sacrificat. Moisès fa brollar aigua de

la roca. La serpentina de bronze, penjada a una creu, salva els qui la miren. Sansó, arrancant les portes de la ciutat de Gaza.

A la part de la capella del Roser — antigament banda de l'Evangelista — hi ha representades escenes del Nou Testament: l'Anunciació. Presentació de Jesús al Temple. Jesús a l'Hort de Getsemaní. Maria i Sant Joan al peu de la Creu. Els deixebles d'Emaús, reconeixen al Mestre. Sant Pere reb les claus del Regne del Cel.

Al presbiteri, hi ha escenificades, la profecia de Malaquies anunciant el sacrifici nou, i la visió de Sant Joan Evangelista a l'Apocalipsis, representant a l'Anyell Immaculat, rodejat dels vint-i-cinc ancians.

Les despeses dels ventanals, es sufragaren de la següent manera: Els capellans de Muro, en pagaren un, un altre l'Ajuntament, altres per subscripció pública a la que va contribuir tot el poble, i altres per distingides famílies mureres, que hi volgueren col·locar els seus escuts. Fins i tot el Sr. Bisbe va concedir indulgències a tots els que contribuïssin a l'obra.

Damià Payeras Capó

BAR - RESTAURANTE **PAPILLON**

COMIDA TIPICA MALLORQUINA

El Bar de Muro en Ca'n Picafort

Avda. J. Trias, s/n.

Tel. 52 77 42

CA'N PICAFORT (Mallorca)

PEQUEÑA HISTORIA DEL CINE Y ESPECTACULOS EN MURO (v)

Al cabo de unos minutos volvió la calma, continuando la función con la subida de la pareja casada a una hermosa calesa, tirada por cuatro briosos y peludos perros, debidamente enjaezados que iban guiados por un mono —cochero vestido de librea— en la que debían efectuar el viaje de novios y apenas hubieron tomado asiento arrancó de improviso la calesa que a tener tan poco espacio volcó a la primera vuelta, soltándose una de las ruedas traseras, por lo que se tuvo que suspender el viaje nupcial con el natural disgusto de la novia que no cesaba de llorar teniendo a su vera el solícito y compunjado novio que le enjuagaba las lágrimas con su fino pañuelo.

La siguiente escena tuvo como único e insólito protagonista al más tozudo y cabezota de los animales. Un marrano albino cuya especie era totalmente desconocida en estas latitudes, causando la natural sorpresa pues el ver a un cerdo sobre un escenario no era, no es, ni será cosa corriente. El domador le debió enseñar alguna golosina y el animal le seguía los pasos y daron dos vueltas sobre el escenario. Tomó asiento el domador al tiempo que hizo sonar un silbato y el marrano se quedó quieto mirando a su amo al que parecía escuchar y este le dijo:

— *Oye gorrinito, en cuanto suene el pito, márchate al rinconcito, dispara el cañoncito y comerás un pastelito.*

En cuanto el domador hizo sonar el silbato, corrió el animal hacia un pequeño cañón de artillería, del cual pendía un cordel al que iba atado un trozo de pan de higo, que al ser mordido por el cerdo, hizo que se disparase el proyectil con un trueno horrrisono, dando un gran susto a los espectadores.

Luego tocó el turno a los monos ciclistas que demostraron una gran habilidad con los velocípedos, haciendo toda suerte de equilibrios, hasta hubo la «troupe» de los monos funámbulos que montados sobre una bicicleta, de la cual pendía un trapecio en el que tres de aquellos monos hacían «monadas» al tiempo que desafiando el peligro se atravesaba la plaza de toros de parte a parte, circulando sobre un delgado cable tendido a la máxima altura de los palcos.

Este número fue muy espectacular y quien sabe si de aquí arrancó o nació la afición de un margaritense que bastantes años se ganó la vida en un circo en la que su especialidad era ciclista funámbulo. En Muro también atravesó la misma plaza y a la misma altura, llevando de pareja a otro artista que tan sólo se mantenía suspendido utilizando la dentadura con la cual se mantenía colgado, como contrapeso del ciclista, que como antes he dicho era de Santa Margarita y se anunciaba en los programas con el nombre de MESTELRIC. Por cierto este artista se anun-

ciaba en los programas, como el inventor de la bicicleta más pequeña del mundo, y ello debía ser verdad, ya que recuerdo haberle visto montar en un artillugio que debía medir unos veinte centímetros de altura.

Continuando el hilo de la narración diremos que como fin de la función de circo, actuó un grupo de preciosos perros que disfrazados con ropaje infantil ejecutaron diversos juegos, como saltar a comba, saltos mortales, saltos de corveta, etc... causando mucho regocijo a toda la grey infantil y público en general, que no cesaba de aplaudir la gracia y naturalidad de tan simpáticos y bien amaestrados animalitos.

Y esto fue causa y motivo de la suspensión de varias funciones de cine en el Recreo, ya que la gente disfrutó, yendo a ver esta novedad.

Pep Tofoli
Febrero 86

SA GLOSA D'EN PERE GIL

CONSISTORI

*En aquest Ajuntament
hi tenim tres regidors.
Totes tres són professors
que no ho fan gens malament.*

*Es batle JAUME MULET
de fills en té una catefa.
Li diuen d'Es Castellet
i no le hi diuen per befa.*

*Per Aliança Popular,
d'es poble administrador
tant li és collir com sembrar
perquè fa de conrador.*

*Ja ho diu Mestre Pep s'esmolador:
«MURO és un poble molt conservador»*

ES CAMPANAR

*Entre Església i Campanar
hi han fet un pontarró
i tot per no arrabassar
i no perdre sa llavor
d'aquella carabassera
que, puntual en primavera
començava a brostar.*

*Ja ho diu el senyor Rector:
«Abans de sa carabassa veurem es carabassó»*

Associació de la
Premsa Forana

Conselleria d'Educació
i Cultura del Govern Balear

PORTOL: OLLES... I PEBRES

El meu poble ha estat anomenat des de sempre per la ceràmica, especialment les olles. Tothom sap que a Pòrtol fan olles, greixoneres i cossiols.

Però ja són menys els qui saben que al poble de les olles hi havia fins no fa molt d'anys un bon grapat de famílies que se dedicaven a l'elaboració de pebre, pebre bord i coent per a fer sobrassada i bones llengonisses quan arribava el temps de matances.

Enrera quedava la collita de les messes i el rodolar rítmic dels carretons damunt les eres. A finals de juliol començava el pagès a batre ametles i ja amb la Mare de Déu d'Agost arribaven a Pòrtol els camions carregats de pebres vermells, menuts els dolços, que servien per a fer el pebre bord, i llargs i prims els coents. Era el vespre tard o el dematí ben prest, abans de sortir el sol, quan se presentaven carregats els camions del Pla de Sant Jordi i Casablanca i, fins i tot, de Muro. Era aquest l'inici d'un procés d'elaboració del pebre rudimentari i primitiu, quasi arcaic i eminentment artesà: només amb els pebres i les mans.

Les saquetes de pebres que havien duit els camions se repartien en carros per les cases i s'abocaven dins la carrera o dins la mateixa casa. Les madones enfilaven l'agulla saquera amb fil d'empalomar i passaven gairebé tot lo dia enfila que enfila per tal d'acabar la muntanya de pebres que tenien al seu costat. A aquesta feina d'enfilar també hi participaven nins i nines, majors i vells, i a l'hora-baixa torna a enganxar els muls i hala, venga! a penjar els enfilolls per les façanes de les cases —cada un tenia una llargària d'uns quatre metres en doble i pesava devers deu quilos—... I el poble se vestia de festa amb tantes cases d'un vermell rabiós, com si posàssim cara d'empeguèides quan un turista perdut les treia fotografies.

Els pebres prenién el sol penjats a les façanes de les cases o estesos damunt reixetes al manco una setmana. Així començaven a perdre aigua. Però no era suficient, i més que a partir del setembre començava a caure qualche brusca i l'aigua els era mortal perquè els podria. Per això i per aconseguir que els pebres es rostissin calia enfumar-los. La imatge de l'home, en alt els braços estirats, ajupit el cap i quasi completament cobert d'enfilolls de pebres, semblava un Crist clavat que caminàs, tot tacat d'un vermell com de sang i de brutor. Era l'operació de despenjar els enfilolls, prèvia a la d'enfomar.

Els fons eren alts i tenien cabuda per a dos sostres a més de la planta baixa. Els dos sostres superiors estaven poblats de perllongues plenes de taxxes suficientment separades per permetre el pas de la calor fins a dalt de tot. En aquests sostres hi penjaven els enfilolls, i per aquest treball feia falta un home a dalt de tot, un altre enmig i un que portàs els enfilolls, a més del qui els servia des del carro a

la porta del forn. La part baixa del forn s'omplia també d'enfilolls o de reixetes que se col·locaven en uns suports amb rails de fusta. La calor pujava per unes tuberies que darrerament eren d'uralita però que antigament foren de ferro.

Al cap de vuit dies arribàvem a la part més dura del procés. Es treien les reixetes i es despejaven els enfilolls per picar-los, estesos en terra amb unes maces llargues que se podien emprar estant drets. La picada durava tot lo dia i els pebres quedaven capolats a cop de maça. Especialment interessant era picar el pebre coent. Calia posar-se un mocador davant el nas com una mascareta i picar-lo dins senalles per tal d'evitar que s'espargís amb el vent i pegàs dins els ulls.

Tot el pebre picat se porgava amb garbells per a decantar tots els capolls de la llavor i la molsa. Després se porgava encara una altra vegada per a llevar la polsina del pebre amb un sedàs.

A la fi, una vegada picada i porgada tota la fomada, les llavors i la molsa capolades passaven al molí per a convertir-se en pebre bord i coent tal com el coneixem quan el posam a les sobrassades. El pebre sortia per la canaleta convertit en un producte bastant pesat i finíssim de color vermell. Però encara faltava la darrera fase en aquest procés llarguíssim. El pebre ja molt s'havia de cendre amb uns sedaços molt fins per tal d'eliminar qualsevol busca que no fos pebre.

Arribam així al final d'aquest procés artesà de producció del pebre. Ja estava a punt de comercialitzar i era servit als particulars i als industrials dels productes del porc. La temporada durava des de mitjan agost fins al novembre, ja en plena tardor, allà devers l'estiu de Sant Martí, quan a Mallorca es comença a fer matances.

Si un dia veniu a Pòrtol encara hi trobareu moltes olles, però només queda una família que faci pebre tal com ho hem descrit. Ja només en queda un dels molts que foren, desplaçats per les noves tècniques i les maquinàries. Pujant a Pòrtol, entrant per la part de Santa Maria, a mitjant costa, hi ha ca l'amo en Rafel Pinso. El seu fill Tomeu, ajudat pels al.lots i sa dona, mantén la tradició familiar de fer pebre bord i coent només pebre sense cap tipus d'additius ni colorants, cosa que els honra. I si hi veniu quan sigui la temporada encara podreu gaudir de l'espectacle, ja únic i quasi insòlit, dels pebres penjats a les cases. Per molts d'anys.

Pere Joan Amengual i Bestard
(PÒRTULA - Marratxí)

(Extractat de l'article inèdit: **El Poble de les Olles, la Ciutat de la Pua i el Pebre**).

PREGO DE LES FESTES DE SANT JOAN 1986

Digníssimes Autoritats. Senyores, Senyors. Belvoguts amics.

Sien les meves primeres paraules, d'agraïment, tan cordial com sincer, a la Corporació Municipal, per la gentilesa d'haver-me convidat a pronunciar el pregó de les festes de Sant Joan 1986.

Ho consider un honor immerescut, que em posa a davant un dels compromisos més grans de la meua vida.

Ha tornat venir juny. El sisè mes de l'any.

Es el mes de la fruita a balquena: albercocs, cireres, prunes i melicots.

Els conradors, comencen a arregar lo que durant l'any han escampat. Es el temps de la sega.

«Al juny, la falç el puny», deien antigament.

Juny ens duu el solstici d'estiu, que coincideix amb una de les festes de més relleu del calendari, la del neixement de Sant Joan el baptista, fill de Zacaries i Isabel, zelós precursor de Jesucrist, pregoner i màrtir de la veritat, des de segles, celestial invocat i protector del nostre poble.

Ens hem reunit així aquest horabaixa, per a pregonar als vuit vents del món, la festa de Sant Joan de juny, la primera festa de l'estiu, la festa màgica i meravellosa de Sant Joan, nostre patró.

Es una de les festes, la de Sant Joan, conservadora de tradicions de tot ordre. El poble atribueix a aquesta diada virtuts marevelloses, de caràcter màgic: diuen que el sol surt ballant; que la diada té propietats endevinatòries referents a qüestions amoroses; hi ha certes herbes que en aquest dia adquireixen propietats curatives; d'això ve l'anomenar les «herbes de Sant Joan».

Des de fa uns dies, dues banderes onejen a lo més alt del sumptuós campanar parroquial. Són el signe que ens anuncia el gojós esdeveniment.

Sa bandera està posada
senyal de córrer o ballar,
qualque fadrina hi haurà
que mocador esperarà
i romandrà ben enganada.

Els versos immortals de Na Maria Antònia Salvà, canten l'antic costum de posar la bandera a damunt el campanar de l'església, vuit dies abans de la festa major

Un embat de primavera
per l'estiu voletejà
desplegant una bandera
al bell cim del campanar.

Tothom alça el cap i mira,
tothom la mira i somriu,
que ella és la primera espira
de la festa de l'estiu.

Es la flor d'una alegria
que es bada una volta a l'any.

I el poble, quan la destria,
oblida penes i guany.

Sant Joan ha arribat, la festa major és aquí.

Sant Joan un any més ha vengut, duu capa de pèl de camell, coberta la cintura amb una pell, a una mà la banderola i l'anyellet davall el bras.

Es el mateix Sant Joan, de la cançó que cantaven els nostres pares a la seva infantesa

Sant Joan Pelós
va vestit de seda;
amb una candela
agenoïem-mos.

Sant Joan ha arribat. La festa és aquí.

No serà la festa d'un estol. Ni la festa d'un carrer.

Serà festa a la Plaça Major, enramellada de bell nou, tot l'aire embaumat pel dolç perfum dels til·lers que l'envolten, pregoner anunciador dels dies de bulla. Serà festa al carrer de Sant Joan, d'aigua amb neu, murta fresca, balls ben vitencs i sons de xeremies, és el record dels nostres majors en tan assenyalada diada. Serà festa al Comtat —senyoriu dels Empúries— de pedres colrades pel sol de segles, vestigi d'un passat gloriós. Serà festa al Colomer —les terres del Mínims— entorn a l'església de Santa Anna i claustre del vell Convent. Serà festa a Son Font, amb la «Monumental» —única en el món— i les pedreres de marés blanc com la neu, conegut i apreciat per tot arreu de l'illa. Serà festa a Son Moro, amb la mirada posada a les terres fèrtils de les marjals, a l'Albufera, i al blau infinit del Mediterrani.

Serà festa a les terres de secà i a les terres de regiu.

Dimarts que ve serà festa d'un cap a l'altre del terme. Es la festa de Sant Joan.

Dimarts als calendaris murers, el dos i el quatre seran ben vermells.

Faran festa els fills de Muro. Faran festa tots aquells que gaudeixen de la generosa i noble hospitalitat murera. Faran festa els que ens visitaran, dels pobles veinats i dels de més enfora, per a compartir amb nosaltres aquests dies de joia i esbargiment. Faran festa els pares i els infants, els joves i els padrins. Faran festa els pagesos i els menestrals. Tot Muro farà festa.

Sant Joan ha arribat. Les festes són aquí.

El patrocini i les festes de Sant Joan el baptista a Muro, són tan antics com el mateix poble. Per a descobrir els seus orígens, ens haurem de remuntar a principis del segle XIII, tot just després la conquesta de Mallorca pel rei En Jaume I d'Aragó a 1229.

Quan el rei En Jaume arribà a Mallorca, va trobar l'illa dividida pels moros en dotze districtes, un d'ells anomenat MURO, que comprenia els actuals termes municipals de Muro, Santa Margalida, Maria i Llubí. Ciutat era l'única població propiament dita, fora d'ella tot eren alqueries i rafals. Segons els pactes d'abans de la Conquesta, el rei va repartir l'illa entre els nobles que l'havien ajudat a conquerir-la, i així el districte de MURO, va correspondre al Comte d'Empúries, aquest n'havia de fer part al Bisbe de Girona i a l'Abat de Sant Feliu de Guíxols. Centenars de famílies catalanes, es traslladaren a Mallorca per a repoblar-la.

Pocs anys després, el 14 d'abril de 1248 el Papa Innocenci IV, mijançant una bul·la promulgada des de la ciutat francesa de Lió, institueix les primeres parròquies que hi va haver a Mallorca després de 1229. Entre elles hi trobam la nostra: la de Sant Joan de Muro.

Cercant la convivència social, fugint dels perills de la soletat, a l'escalfor de la fe, i per a poder-se ajudar i defensar mútuament, la població fins llavors escampada, es va anar arreglant a poc a poc, a l'entorn de la petita església, i del seu titular Sant Joan Baptista, que imprimien caràcter i personalitat a la naixent vila.

Durant alguns segles el poble s'identificava tant amb el seu patró, que ja mai es deia la Universitat o Vila de Muro, sinó Sant Joan de Muro. Vivia el poble i les seves autoritats —Jurats o Ajuntaments— sempre entorn a l'Església Parroquial, i cuidaven i pagaven tot lo que tenia relació amb l'Església i el seu patró.

A mesura que creixia la població, els Jurats anaven augmentant l'esplendor de les festes patronals, com és pot veure assentant a un antic llibre de Consells que es guarda a l'Arxiu Municipal:

«Diumenge a 30 de març de 1383, reunits els Jurats, a l'Església, determinaren. Primerament, damunt l'enramada de Mossén Sant Joan, que es faci bé i cumpliment com és continuat.

Així mateix, el Consell determina que siguin llogats uns joglars per a la festa de Mossén Sant Joan, patró nostre, per a que la festa sigui ben feta i honradament».

Als segles posteriors, no podem seguir el detall de com eren les festes en honor de Sant Joan. Gràcies al prevere Mossén Francesc Mulet Palau, de a tant bona memòria per a tots els que tenguérem la sort de conèixer-lo, sabem que al ple del segle XVII, els obrers de Sant Joan i fins i tot el mateix «Batle reial», eren els encarregats d'encantar públicament, els animals perduts i tancats al «Corral del Rei». Els beneficis obtinguts a la subhasta, tot seguit haver descomptat les despeses de corraler, corralatge i manteniment, servien per a pagar la festa de Sant Joan Baptista al juny, i la festa de Sant Joan Evangelista al desembre.

Així a l'any 1677, l'obrer En Rafel Noceres pagà a la Comunitat Parroquial, per a Completes i Ofici del gloriós Sant Joan Baptista, 2 lliures, 13 sous; per a murta, 12 sous; per a cera i candeles, 1 lliura, 13 sous i 6 diners.

Igualment gràcies el prevere Mulet, al testimoni dels més vells del poble, i per haver trobat uns programes de les «Festes de Sant Joan» dels anys 1896 i 1898, sabem que la festa del nostre patró, al segle passat i primers anys del present, tenia per escenari principal el carrer que porta el seu nom: El carrer de Sant Joan, juntament amb la Plaça Major. Escenaris casuals els anys en què les festes eren més sonades, foren els carrers: Major, Bisbe Massanet, Comtat i Miquel Tortell.

En aquell temps les festes majors —festes de ballar i córrer— tallades d'un mateix patró arreu de tots els pobles de l'illa, estaven compostes d'uns actes cívics i uns actes religiosos, que si alegres i sumptuosos eren uns, igualment ho eren els altres.

El dissabte de Sant Joan —a sol post— es cantaven completes solemnes. Poc després començava la revetlla: lluminacions dels carrers de la festa, corregudes per a homes, nins i dones, ramells de focs d'artifici constituïen el centre i la nota culminant de la nit, no hi faltaven la música i el ball.

En la gran diada de Sant Joan, de bon matí, els acords alegres de la banda de música despertaven als murers. El Clavari acompanyat de la xeremia, el flaviol i el tamboret, repartia les coques als confreres, mentres tant al claustre del Convent, es sortejava la carn dels bous torejats al capvespre del dia anterior, per a distribuir-la entre els que havien contribuït a pagar les despeses de les festes. Ja ben entrat el dia es celebrava l'Ofici, molt solemne; un capellà fill de Muro, era generalment l'encarregat de fer el sermó. Al capvespre, la processó constituïa el coronament de la festivitat religiosa. Entrada de fosca s'armava un ball de pinyol vermell —jotes i boleiros— tot ell banyat amb el perfum de la bulla fresca i viva, durava fins a mitja nit.

Al present segle per molts d'anys, les festes populars de Sant Jaume i Santa Anna, feren ombra i fins i tot substituïren a les de Sant Joan, feliçment recuperades per la societat murera Cercle Recreatiu, a principis de la dècada dels seixanta. Des de llavors fins avui, és la Corporació Municipal la que es cuida d'organitzar i patrocinar les festes patronals.

Sant Joan ha arribat. Per carrers i places ja és respira la flaire de la festa.

Es la festa una necessitat universal, és el contrapunt obligat dels nostres deures diaris. La ruptura del ritme quotidià, els paperins i la murta, el menjar i el beure, el joc, la música, el ball, el trull de la gent, i el vestit, constitueixen alguns elements bàsics de la festa.

TAPICERIAS Antonio Riutort

TRESILLOS - CORTINAJES
FUNDAS PARA COCHES

Mártires, 36 - Tel. 53 74 42

MURO

Com a pregoner de les festes d'enguany, vull aprofitar l'avinentesa, per a fer-vos una petita descripció, dels trets més característics dels vestits del segle passat a Mallorca i a Muro, una part tan important de la nostra cultural, que hem de conèixer, estimar i conservar.

Començarem primerament pel vestit dels homes.

Els nostres avantpassats al cap hi duen un mocador, estret que les cenyia els cabells, fermat a darrera amb les puntes a lloure. Els mocadors més corrents eren de llista, però també n'hi havia d'indiana i de seda, segons les possibilitats de cada un.

De devers Sa Pobla, ens duguren aquesta cançó

Murero no en respect cap
ni de jove ni de vell
perquè no tenen capell
duen mocador pes cap.

A damunt el mocador, es col.locaven el capell, normalment de llana i de color negre a l'hivern, i de paumes a l'estiu.

La camisa, senzilla, era de drap o de fil, els més pobres la duien de llista. Els pagesos a damunt la camisa es posaven els guardapits —ajustadets i curts— de llista, d'indiana catalana o estrangera, o bé de seda. La roba dels guardapits, generalment era motejada de petites floretes o altres motius. Quasi sempre es duia obert, i solia anar adornat amb dues fileres de botons, forrats de la mateixa roba dels guardapits

Jo vui que mu mare en faça
un guardapits amb botons
per anar amb aquells currons
que habiten devers sa Plaça.

A l'hivern i dies de festa, solien vestir un jaquet curt i estret també, de color negre o blau tirant a fosc. Aquest jaquet duia a un costat nombrosos botons, molts junts, que es corresponien amb els traus de l'altre costat. A pesar de tants de botons, el jaç mai s'embotonava.

A la cinta els homes, hi duien la faixa o troca de llana o de cotó, vermella o blava

Els fadrins qui duen troca
la duen per entornar
i qui no en té ja s'en fa
per agradar a s'al.lota.

Lo més característic del vestit del pagès mallorquí, són els calçons —«calçons amb bufes», «calçols a l'ample» o també «calçols amples»—. Fermats a l'altura del genolls, eren de tela llisa o retxada. La tela normalment de cotó, de fil o llista. Els pagesos rics, els dies de festa els duien de seda, i els manco acomodats d'indiana. Més darrerament es dugueren els anomenats «calçols justs», relativament estrets i de diferents colors.

Les calces eren de color o blanques, i les sabates, baixes, de color negre o marró.

Per a abrigar-se els més acomodats empraven la xamarra. Per a anar a l'església, enterros i altres solemnitats, la xamarra era substituïda per una capa molt fonada, quasi sempre de color negre. El capot era la prenda usada per les classes més pobres.

Les dones en això del vestit, sempre han duit molta més cerimònia

Sa dona no acaba mai
de demanar a son marit
ara un floc, ara un vestit,
i sempre està amb un trebai.
I quan la té vestida
de tot quan pot desitjar,
llavors diu que vol mudar,
moda nova ja ha sortida.

La moda de la dona mallorquina al segle passat, segons l'Arxiduc Lluís Salvador, era molt més graciosa que la dels homes.

Els cabells les duien molt llisos i estirats. La coa li arribava tall de la cintura o més avall. Una coa gruixada i llarga, era l'orgull de la pagesa mallorquina, i per això estava molt de moda la coa postissa que anomenaven «coa manlleuada».

MUEBLES Balaguer - Sacarés

Compre el mobiliario que desee
y páguelo en el tiempo que quiera.

Proyectos y decoración gratis.

Plaza Sant Martí, 7

Tel. 53 74 83

MURO

Sa coa manllevadissa
qualque dia te caurà
i la gent se pensarà
que és un tros de llengonissa.

A sa muntanya hi ha murta
que de tot l'any no floreix
al.lota no sé com és
que tens sa coa tant curta.

El cap hi duien el rebosillo o el volant. El rebosillo les cobria les espatles i els pits, normalment eren de color blanc, molt emmidonats.

El volant és un vel o tela molt fina, i que en lloc de acabar en punta com el rebosillo, acaba en forma arrodonida i fa tavelles. El volant era considerat una peça molt més elegant que el rebosillo. A Muro era més freqüent el volant, així ens ho confirma l'Arxiduc a la seva obra: «... el volant és d'ús comú a tots els pobles de la muntanya, és a dir, a les viles que estan a l'esquerra de la carretera de Palma a Alcúdia, i endemés a les següents de la part dreta: Costitx, Marratxí, Muro, Santa Eugènia i Sancelles».

Unes duen davantal
altres duen rebosillo
només duen volantet
ses qui duen cordoncillo.

El gipó feia les funcions dels guardapits de l'home — era sempre negre— de seda o sarja, ben ajustat, amb les mànigues estretes fins els colzes, closes amb precioses botonades d'or o de plata.

Maciana des meu cor
tu ets sa meva alegria
vares vendre s'estormia
per comprar-te es botons d'or.

La falda, acampanada i llarga fins els talons, de seda, llisa, retxada o floretjada. Les calces eren blanques, i les sabates baixes i escotades.

Quan la pagesa mallorquina havia d'anar a l'església, a una processó, o a un acte molt solemne, es posava la manta directament a damunt el rebosillo o volant. Les més acomodades duien una manteta feta de tela — moltes vegades de la mateixa falda— adornada amb brodats i galons, i subjecte baix el coll amb una espècie de petit ventall, fet de tela amb adornos, que anomenaven «gual.lareto».

No trobes Pepa Maria
que es gual.lareto fa bo?
D'ençà que el m'he posat jo,
més de sis m'han dit bon dia.

Per les festes s'adornaven amb joies: Cordoncillos, creus de malta, sacraments, etc...

El cordoncillo era una cadena d'or de fabricació mallorquina. El cordoncillo complit era de 16 pams i algú arribava a 20, al manco n'havia de tenir 12. Era l'ornament més preuat de la dona mallorquina. Vestida amb el gipó negre i el volant de tul, se'l posava pel coll amb una o dues vies, del coll passava a la cintura, i després de dar-li una volta, li baixava pel costat amb una bella joia per penjoll.

Son pare va en es senyor:
«Per enguany no el pagaré».
Sa màre va a s'argenter:
«Du es cordoncillo millor».

La joia pròpiament dita era un emblema sagrat de planxeta d'or, posat entre dos vidres rodons voltats de filigrana d'or, o bé d'una imatge sagrada, pintada al mateix vidre. Les millors eren les que tenien l'imatge d'esfalt.

El ventall era una peça molt apreciada per la dona mallorquina.

L'escriptor i poeta Pere d'Alcàntara Penya, ens ofereix, en un bellíssim poema, una completa visió de la pageseta mallorquina

Sabates escotades,
calces banques jus la llet
un vestit de seda blava,
tot llis, net i ben lluent.

Un rebosillo ben curro
enfortit just un paper
mostra per entre les malles
un coll més blanc que la neu.

Un giponet nou de sarja
que li cau de lo més bé,
i un coset més prim encara
que les soques d'ametler.

Una creu pel coll penjada
d'un rebosillo lluent.
Uns botons d'or en el braços
i en el dit sols un anell.

Una cara que mig riga,
blanques i hermoses les dents
i uns ullets de mallorquina
i un nasset que està molt bé.

I una animeta senzilla,
pura com els lliris bells,
i una ja basta, ja basta,
¿Qué voleu encara més?.

Sant Joan ha arribat. Tots junts anem a la festa.

Bergantells, feis-vos la clenxa,
posau-vos es vestit nou,
que la plaça està enramada
de canyes verdes i poll.

Anau-hi només que sia
per sentir la bona olor
dels brots de murta florida
que han escampat pel trispol.

SANT JOAN 1986: RECTIFICANT ERRORS

Les Festes del 86 han estat unes bones festes i l'organització ha tingut la consideració de recollir la voluntat expressada per la majoria d'entitats ciutadanes a l'enquesta realitzada per ALGEBELI. O de coincidir amb els criteris bàsics de concepció de la festa. Deixant de banda els defectes d'organització que s'han repetit a bastants dels actes celebrats i que es podrien corregir delegant feines i treballant més en equip, les virtuts han predominat i el balanç ha d'esser forçosament positiu. S'han retallat els dies de festa, la majoria d'actes han estat gratuïts o amb preus econòmics, s'ha limitat la presència de figures costoses, hi ha hagut molts d'actes de participació amb bona presència de les entitats locals, s'ha defugit l'escenari de la Plaça de Toros, optant per una molt més càlida Plaça Major...

El punt negre, sens dubte, els toros. Aquest és l'anàlisi que feim dels diferents actes.

De bell nou ens trobam reunits entorn a Sant Joan, el poble de Muro, vestit de festa, amb l'or i l'argent de les tradicions. Un escalt de llum i gaubança s'escampa per tots els costats.

Tot just haver posat fi a la meua crida, encetarem els dies de fraternitat i joia, reblits d'actes de tota casta. Un variat ramell de celebracions, del que brolla la imaginació i el bon gust, des de mesos, preparat amb il·lusió, cercant complaure a tots, amb la col·laboració entusiasta i decidida de les distintes entitats mureres, i que avui magnànim ens regala el nostre Ajuntament.

Sant Joan és aquí, les festes j'han arribat.

Veniu a la festa de Sant Joan. Oberts els cors generosos, ompliu de color i alegria els nostres carrers i places.

Sant Joan vos convida.

Muro vos espera.

Que les festes d'enguany, sien les festes de l'amistat sincera, de l'abraç cordial, celebrades en pau, amb salut, i sobre tot amb alegria.

Molts d'anys i bones festes.

Damià Payeras Capó

DIADA SANT JOAN DE CAÇA SUBMARINA

La caça submarina serví de pròleg a les Festes d'enguany. El dissabte s'inaugurà l'exposició del MUNDIAL MURO 85, inclosa la projecció del vídeo. I el diumenge es celebrà la DIADA DE CAÇA SUBMARINA. L'exposició fou molt visitada i unànimament elogiada i la Diada contemplà un nou triomf d'en PEP AMENGUAL, per davant de Sebastià Carbonell i Joan Ramon Reus.

MOSTRA ESCOLAR DE MODELAT DE FANG

El primer que cal destacar és l'originalitat. Expressàvem l'any passat l'opinió de que les pintades de murals havien perdut vitalitat. El canvi, idò, bo. La participació alta, a les peces modelades dominava la creativitat i globalment es pot considerar l'experiència com a molt bona. Hi hagué petites deficiències d'organització.

PREGO DE FESTES

DAMIA PAYERAS pronuncià un brillant pregó de festes. Amb un llenguatge acurat i florit, el discurs d'en Damià combinà dues qualitats que el converteixen en un dels millors dels pronunciats fins ara: va esser lleuger i ple de contingut. El nombrós públic el seguí sense parpellejar i l'ovació final fou sincera i entusiàstica. Una nova deficiència organitzativa: les cadires hagueren d'esser col·locades pels propis espectadors abans de començar el pregó. ALGEBELI es complau en publicar íntegrament el pregó del nostre col·laborador.

Tejidos NIELL

NOVEDADES SEÑORA

Héroes del Alcázar, 6

Tel.: 53 70 40 - MURO

REVELLA

Molta gent comparegí el vespre de la REVELLA. Bona la iniciativa de l'Ajuntament —repetida a altres actes— de no fer pagar per a seure. La Revelta no té cap secret i la seva estructura és inamovible. Un any i l'altre es repeteixen les corregudes, les cintes i les 40 voltes als compassos de la Banda de Música. Malgrat la gent, l'ambient resultava fred i es notà a faltar l'absència del color i l'escalfor dels focs d'artifici. No és una crítica, perquè ens pareixen més adquats els focs pel darrer dia de festa, sinó la constatació d'un fet.

EXPOSICIO DE VENTALLS

Una altra vegada se'n sortí brillantment REVELLA D'ALGEBELI de l'organització d'una exposició. La de ventalls que pogué ésser visitada al Saló de Sessions de l'Ajuntament va ésser cuidada fins al darrer detall i els abundants visitants elogiaren la presentació de la mostra i la gran varietat de ventalls, recollits entre els veïnats del nostre poble.

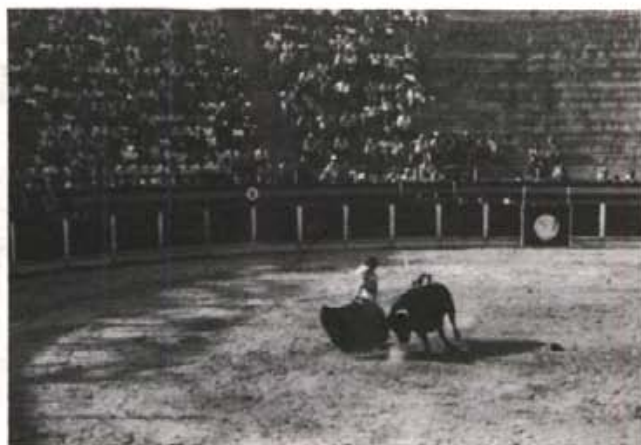
COLCADA CICLISTA

Poques foren les bicicletes que acudiren a la cita del CLUB D'ESPLAI. Els nins es concentraren a la Plaça, pensant en la seva passejada per les barriades de Muro uns cartells anunciadors de la Festa. Probablement aquest sigui el darrer any que s'organitzi.

CORRIDA DE TOROS

Presidida pel Tinent Batle Joan V. Malondra es va celebrar el dissabte, dia 21, la Corrida de Toros, un any més acte estelar de les Festes de Sant Joan. Com ja és de sobres conegut, la corrida no es pogué celebrar el diumenge per mor de les eleccions generals. I aquest fet ha pogut ésser decisiu a l'hora de justificar la poca assistència de públic. El dèficit pot ésser d'escàndol. Si així fos, no seria just fer una crítica despiadada a l'organització, com moltes de les que hem sentides. A bou passat fa bon torejar. I lo cert és que fins ara, la immensa majoria dels murers estava a favor d'una bona corrida de toros i després dels resultats dels dos darrers anys, res feia pensar en una hecatombe com la d'aquest any. Amb uns preus certament prohibitius —encara que justificats per la qualitat del cartell— la gent es va retreure i no va acudir a la cita. Una altra cosa seria que l'any que ve repetíssim errors. Perquè ens sembla irracional que el poble hagi que pagar 4, 5 ó 6 milions de pessetes per dues hores d'espectacle. Més el preu de les localitats, per descomptat.

Millor rodaren les coses quan ens referim a la feina dels toreros. Amb 5 bous d'en Juan Pedro Domecq —dos d'ells vedells—, ja que el sisè va haver d'ésser substituït per un de la ramaderia de Diego Puerta, la presidència tengué l'ocasió de regalar orelles a dreta i esquerra.

El més desencertat fou el rejoneador MANUEL VIDRIE. L'orella —que finalment refusà— li donaren els seus peons i no la presidència. ESPARTACO i VICTOR MENDEZ provocaren el deliri del respectable i se'n dugueren vuit orelles, repartides a parts iguals.

Una vegada més hem de condemnar a aquests quatre energúmens que exterioritzen el seu desacord de manera violenta i per demanar una orella, en lloc d'agitar un mocador blanc tiren pots a la plaça, intentant convertir en costum una pràctica absolutament censurable.

EXPOSICIO DE PLANTES, FLORS I PRODUCTES DEL CAMP

Pensem que l'exposició, per mèrits propis, s'ha guanyat la continuïtat i no hauria de mancar a cap de les edicions de les Festes de Sant Joan. El Claustre restaurat li serví d'adequadíssima vassa. Per lo prest de la temporada, les mostres de fruites i hortalitxes fou extraordinària. L'únic retret el ferem als agricultors que pensem que s'haurien d'esforçar encara més per fer d'aquesta exposició un model i donar-li més brillantor.

FESTIVAL POP-ROCK

Els joves respongueren a la crida de l'Ajuntament i al reclam irresistible de HOMBRES G i ompliren la Plaça Major de gom a gom. L'entrada gratuïta fou un bàlsam per les butxaques dels adolescents que vibraren amb les cançons del grup madrileny. Començant per «Sufre mamón», que obrí el recital, tots els èxits discogràfics del conjunt foren interpretats, provocant la bogeria d'una jovenalla —més tendra que mai— que disfrutà amb el concert.

III SUPER GINKAMA POPULAR

En dues fases es desenrotllà el GINKAMA d'enguany. Vint equips, vuitanta participants, competiren el dematí intentant localitzar sis controls escampats pel terme municipal i realitzant un grapat de proves simultànies, quedant classificats per a la segona fase els tres que otingueren més alta puntuació. La fase matinal fou perfecta d'organització, extremadament divertida i tots els participants es quedaren amb ganes de repetir.

Després del dinar en el Mal Lloc amb què foren obsequiats tots els participants, el vespre es celebrà la segona fase. Va començar amb retràs, hi hagué problemes de ritme, algunes de les proves varen ésser excessivament llargues i la subhasta resultà una mica freda. Llevat d'aquestes deficiències i de la mala sort dels guanyadors tot anà com una seda. I feim aquestes crítiques tenint ben present la complexitat d'organitzar un acte d'aquestes característiques, irrepitible, només per un dia, i la inconveniència que va suposar competir amb les eleccions i el partit del Mundial. Es tracta, idò, més de contar que de criticar a uns organitzadors que, pel seu entusiasme i la seva capacitat, només se mereixen elogis.

A destacar l'streep-tease inicial, que, entre estretors de cor i rialletes luxurioses, fou «cregut» per la majoria dels assistents; la prova dels pastissos de marenga, molt divertida i dinàmica; i les interpretacions musicals amb auriculars —una mica llargues— que provocaren la hilaritat dels espectadors.

Finalment el tercer lloc va esser per l'equip ME CAGON SINEU, format per Miquel Moragues, Margalida Moragues, Toni Perelló i Maribel Payeras. El segon per a l'equip SOM MASSA, integrat per Joan Julià, Catalina Ramon, Toni Alomar i Margalida Gamundí. I els guanyadors, que ja ho varen esser a la fase del dematí, foren TXE, TXE, TXE: Toni Moragues, Maria Porquer, Jaume Moragues i Maria Inmaculada Roca. A la subhasta la fortuna no els va somriure i després de perdre el Seat Panda, el viatge a Grècia i altres premis excel·lents, es quedaren amb el fatídic enfilall de botifarrons, contingència que ja havien previst els organitzadors. Amb el joc que els oferiren com a alternativa arribaren a endurse'n 60.000 ptes., a 5.000 l'ou esclafat damunt el cap. La veritat és que va saber a poc.

El viatge a Eivissa que regalava Sa Nostra va esser per l'equip format per Joan Dalmau, Pep Vallespir, Aina Cladera i Anna Mateos.

TROFEUS ITT - LA CAIXA

En el transcurs del Ginkama s'entregaren els trofeus de LA CAIXA al màxim golejador del C.D. MURENSE, honor compartit per GABRIEL RAMON i COMAS, amb 12 gols cada un, i un preciós trofeu de ITT-ELECTRICA MARTORELL que s'entregà al jugador més regular de la passada temporada, en VERA. L'organització a càrrec del nostre periòdic, que durant tot l'any ha anat publicant les classificacions. També s'entregaren uns xandals que l'Ajuntament regalava als ALEVINS i a l'equip de futbol femení del COL·LEGI PUBLIC, com a guanyadors de les seves respectives competicions.

CONCERT DE JOAN MOLL

Brodad el concert de piano de JOAN MOLL. Una delícia. Destacam les interpretacions que va fer dels músics espanyols (Albéniz, Granados, Falla). Ho vàrem anunciar i ho confirmam: amb JOAN MOLL el caire cultural de les festes ha assolit el punt més àlgid. Davant els aplaudiments del públic assistent, Joan Moll ens obsequià amb la interpretació d'una composició del nostre país BARTOMEU POQUET, director de la Coral, que va agrair molt.

TERESETES: GOMES I GOMIS

L'actuació dels tereseters es va convertir en un peregrinatge: de la Plaça Major a l'Església, i de l'Església finalment al Claustre del Convent. Els renous dels tècnics que provaven els aparells de so a l'escenari del Festival en foren la causa. No de molt bon humor, els artistes interpretaren «El Far d'Alexandria» i els nins es divertiren.

FESTIVAL FOLKLORIC

No era el qualificatiu més adequat, el de Folklòric, però...

a continuació de la molt aplaudida actuació de REVETLA D'ALGEBELI, en TOMEU PENYA després d'un any de descans, tornava a Muro. I no ens descobrí cap carta amagada. Cantà les cançons velles i les del darrer disc i el públic es divertí i prou. Més encertat quan li pega de jotes i hi posa un poc de verdesca. Quan es posa sentimental, les lletres li fan aigua... però de tot hi ha de ver.

MARTES Y TRECE són uns bons humoristes. Un show irregular, que va anar agafant altura conforme avançava, a vegades incomprès per un públic que demana un humor més directe. Amb un ritme trepidant, combinaren les imitacions —algunes excel·lents— de Miguel Bosé o Maria Ostiz, amb unes caricatures estupendes, destacant la del programa «Encarna de Noche», ja coneguda a través de TVE. Com a part negativa, els spots publicitaris projectats amb video, xavacans i poc imaginatius i algunes llacunes importants en els guions. Són magnífics actors i molt superiors a la majoria dels humoristes que han passat pel nostre poble.

GRAN CARRERA CICLISTA

Més poc públic de l'habitual pels carrers de la carrera i gran ambient a la Plaça de Sant Martí. Esportivament els murs vàrem poder disfrutar d'una nova victòria d'en JAUME TOMAS, després d'imposar-se amb claretat a la contra-rellotge. En socials, a destacar la bona carrera dels murs MANOLO FERNANDEZ i TONI BAUA.

CONCERT DE LA CORAL MIQUEL TORTELL

El dia de Sant Joan, després de la missa del vespre, l'Església Parroquial va esser escenari d'un concert extraordinari, a càrrec dels grups corals de Consell i MIQUEL TORTELL de Muro, dues corals novelles que deleitaren a un nombrosíssim públic assistent.

La CORAL MIQUEL TORTELL, dirigida pel nostre paísà en TOMEU POQUET, ens va oferir el següent repertori: L'orfenet, cançó tradicional de la Parròquia de Muro; Miserere de Tortell-Poquet: Per tu jo cantaria; Oració per la Pau, amb lletra de Miquel Bota Totxo i música del director de la Coral: el Rossinyol; i Comiat al bosc.

Les interpretacions de les dues corals foren molt aplaudides, però sobre tot després de cantar conjuntament, amb gran encert, L'Aubada, del gran músic, fill del nostre poble Mossèn Miquel Tortell. Enhorabona a les dues Corals, i sobre tot a la de Muro i ànim per a seguir endavant.

Autoservicio

CA'N BIEL

Plaza Sant Martí, 5
Tel.: 53 78 18 - MURO

XESC FORTEZA

D'en Xesc no podem escriure res que ho hagi estat dit cinc-cents vegades. Amb un equip de micròfons inalàmbrics que estrenava, però amb unes trompetes primitives, representà una obra estantissa i que el pas del temps li ha fet perdre la seva possible eficàcia inicial. Si en tenia. Però això és lo de manco quan se tracta d'en Xesc. Amb uns recursos reiteradament repetits i que domina a la perfecció, fa riure i prou. Els actors que l'acompanyaren ho fan correctament, amb interpretacions molt conвенционals i ell recorreix a les carusses, a les inflexions i als acudits de tota la vida. I probablement el seu públic no demana res més.

El Claustre del Convent se va mostrar com un mal escenari per a actes un poc multitudinaris. Hi ha haver problemes per col·locar els espectadors, les cadires no hi cabien i moltes tenien mala visibilitat. Però això només se sap ara, després d'estrenar-lo. L'any que ve ja tendrem un punt de partida.

FOCS D'ARTIFICI

Ja ho hem comentat abans. Bé que es facin el darrer dia. Malament que s'encenguin a la Plaça del Convent. Pensam que el lloc més adequat és davant l'Església Parroquial.

El Consell de Redacció

VIDA ESPORTIVA

per JEP I FIDEL

INSIGNIA DE ORO Y DIAMANTES PARA D. JUAN BALLESTER

Por nuestra primera autoridad, D. Jaime Mulet y en representación de la Corporación Municipal, el pasado día 24 de junio, festividad de San Juan, fue impuesta al Doctor D. Juan Ballester Moragues la insignia de Muro en oro y diamantes.

El acto dió comienzo dando lectura del extenso historial deportivo del homenajeado por parte de la edil Presidente de la Comisión de Cultura D.ª María Amer Oliver. Acto que resultó muy concurrido y emotivo.

A continuación habló el Sr. Ballester que con palabra entrecortada por la emoción agradeció el homenaje que se le tributaba, las colaboraciones recibidas durante el desarrollo del Mundial Muro 85 y las muestras de afecto y adhesión a su persona y trayectoria deportiva.

Finalmente ofreció a la Corporación el superávit habido del Campeonato de Caza Submarina, que por un importe de 2.000.000 ptas. deseaba sea destinado a la construcción de una piscina olímpica para el pueblo de Muro.

ALGEBELI felicita al Ayuntamiento por tan feliz iniciativa, al compañero Ballester y su familia portan merecida distinción y al tiempo, como parte integrante de Muro agradece el gesto altruista de un deportista que demuestra con hechos su auténtica raíz deportiva.

I TORNEIG DE FUTBOLINS FESTES DE SANT JOAN 86

Organitzat per l'Agrupació Cultural Endavant i patrocinat per l'Ajuntament, es va celebrar aquest primer torneig amb participació de 13 equips, en noms de tota classe.

Se clasificarien per a la final «els desconocidos» grup format per Pep «Soberats» i Toni «Micon» i «els zubizarretas» format per Toni «Carril» i Toni «Morey». Varen guanyar «els desconocidos» per 5 a 3 en un disputat partit.

L'entrega de trofeus, el fi de festa, així com tots els partits es varen celebrar al local de «sa bolera».

XIUXIUEIGS

Començat l'estiu, els xiuxiueigs dels fitxatges són molts. Així podem adelantar que el Murense ja ha fitxat a n'Ordinas, extrem esquerre, procedent del Margaritense, i a Calero, defensa central del mateix equip.

Encara no tenen entrenador, a no ser que l'hagin fitxat a darrera hora. Diuen que ja ho han intentat amb en Cela, Gandolfo, Garriga, però de moment encara no hi ha ningú.

També s'ha intentat fitxar sense massa èxit, que sabiguem, a n'en Toni Moragues «Morey», que jugarà dos anys més amb l'Alcúdia i a n'en Miquel Pascual «Bea» (ex-poblense) i actualment també a l'Alcúdia.

L'únic que pareix clar és que després de que se rumoretjàs la dimissió del President Ballester, això no s'ha produït i tot continua igual, cadescú al seu lloc. Creim que és lo millor pel Murense en aquest moment.

Darrera hora. Ja hi ha entrenador. Es tracta d'un tal Ortiz que té possessió del títol nacional i que havia entrenat a l'Atletic Rafal.

També s'ha fitxat a n'en Caparrós procedent del San Cayetano Juvenil.

VIII TORNEIG FUTBITO SANT JOAN 86

Organizat per la Gran Penya Barcelonista de Muro i baix del patrocini de l'Ajuntament, s'ha vingut jugant el VIII Torneig de Futbito, que enguany presentava la variant de que jugaven externs, que no ha resultat esser molt positiu, i haver de jugar durant la setmana amb llum artificial.

MASA

REVALIDA EL TITOL DE CAMPIO DE 1.ª DIVISIO

Aquest any enfront a l'equip de Ca'n Biel, que arribava per primera vegada a la final, MASA dirigit magistralment per el seu etern entrenador Rafael Rissa, guanyà la final per penaltis després de remontar un dos a zero advers i acabar la pròrroga amb empat a tres.

La següent va esser la classificació que dugué als dos primers a disputar la final:

MASA (15 punts); CA'N BIEL (12 punts); PORROS (12 punts); ORIENTAL (10 punts); CAJA POSTAL (8 punts); SAMI (3 punts).

Màxim golejador: Miquel Parreño (Ca'n Biel).

Porter menys golejat: Antoni Perelló (Masa).

Jugador més regular: Jordi Riutort (Masa).

Equip més esportiu: Sami.

CONS. RIUTORT-MOLINAS CAMPIO DE 2.ª DIVISIO

Si a primera divisió la igualtat va esser manifesta fins a lo darrer, a la segona divisió la superioritat dels dos equips que arribaren a la final se va demostrar des del primer partit.

Aquesta va esser prou emocionant ja que tot dos arribaren imbatuts, i acabaren igual, desempat per penals. Campions Riutort-Molinas que havia anat sempre darrera en el marcador.

La classificació final va esser aquesta:

Riutort-Molinas (14 punts); Olímpic (14 punts); T. Marimón (11 punts); Texas (10 punts); Bolera (5 punts); Charly (5 punts); Sami (5 punts); Gara (4 punts); Seat (4 punts).

Màxim golejador: Jordi Vallespir (Olímpic).

Jugador més regular: Jaume Perelló (Olímpic).

Porter menys golejat: Mateu Moranta (Riutort-Molinas).

Antoni Serra (Olímpic).

Equip més esportiu: Gara.

Després de disputar-se el torneig podríem arribar a aquestes conclusions més importants:

1 Se necessita una organització sòlida i que no escalivin cada any, sinó donar-nos compte que quasi mai l'organitzen els mateixos, per això la falta al menys d'un membre de cada equip que se responsabilitzi.

2 Unes bases aprovades per els equips participants abans de començar el torneig, i que siguin la norma per a regir el torneig.

3 Que els partits se tendrien que jugar els dissabtes i no durant tota la setmana com enguany, ja que això possibilita que vagi molta més gent als partits i que molts de murers que viuen fora pugin jugar.

4 Que anam a passar el capvespre i que després d'acabar el partit ens hem de tornar veure amb l'àrbitre que he insultat o amb el jugador al qui he pegat, i que moltes vegades lo més fàcil es després demanar disculpes, jo el primer.

Toni Moragues
«Morey»

ITORNEIG FUTBOL SALA ALEVIN

Baix el patrocini de l'Ajuntament i organitzat per la Gran Penya Barcelonista de Muro, s'han vengut jugant els diversos partits, en dues fases, entre els 7 equips participants, per a donar dos brillants finalistes.

És un gran campió el Poblense que derrotà a la final al Murense A per 4-3, a un partit amb molta d'emoció i bon joc. Aquest va esser el resultat final:

Campió: Poblense A

Subcampió: Murense A

Poblense B; Murense B; Constància; Ca'n Picafort i Sineu.

Millor jugador: Miquel Fornés (Murense A).

Màxim golejador: Josep Canals (Poblense A).

Porter menys golejat: Jordi Fornés (Murense A).

Equip més esportiu: Constància.

Per la nostra part enhorabona a tots, creim amb la tasca esportiva amb els al.lots. En els entrenadors els hi diríem que els resultats són lo de manco.

LUIS CELA, AL MANACOR

El que fuera entrenador del Murense y que llevó al Badía de Cala Millor a la 3.ª posición en ligas pasadas de tercera división, ha fichado por el Manacor. Desde aquí le deseamos toda clase de exitos en esta nueva singladura.

DEMOSTRACION DE TAEKWONDO

El dia 22 de juny, abans de començar la segona fase del ginkama, es va celebrar una demostració de taekwondo a la Plaça Major a càrrec del Gimnàstic Murosport.

Durant la demostració, entretenguda i espectacular, es varen rompre tota classe de fustes i altres objectes, així com tota mena de claus en defensa i atac, que produïren l'admiració del públic assistent.

«N'ALGEL BELÍ (UN MORO DE PER AQUÍ)

ELENA FIOL PERNIA

Hizo su Primera Comuni3n el d'ia 18 de mayo en la Parroquia de Santo Tom3s de Aquino de Valladolid.

Felicitemos a sus padres Paco Fiol y Mari Pernia, abuela paterna Francisca Sastre Forn3s y dem3s familia.

Los invitados fueron obsequiados con un banquete en el Restaurante del Palacio de los Condes de Gamazo BOECILLO (Valladolid).

PRIMERA COMUNION

El 15 de junio en Muro, tom3 la Primera Comuni3n el ni3o Antonio Torres Juan, hijo de nuestro entra3able colaborador Toni Torres, Delegado de «la Caixa» en esta villa y de Elsa Juan, Profesora de E.G.B.

Ofici3 y di3 al nuevo comulgante el Pan de los Angeles, su t'io el sacerdote D. Vicente Torres, vicario de San Jos3 de Ibiza.

Familiares e invitados fueron obsequiados en el Fomento de Cultura.

Nuestra enhorabuena.

PRIMERA COMUNIO DE PERE MORAGUES MAIRATA

El passat diumenge dia 15 de juny, a l'Església Parroquial, va rebre per primera vegada el Sacrament de l'Eucarística, el nin Pere Moragues Mairata, fill dels nostres estimats amics Antoni i Maria.

Com molts sabeu, en Pere i el seu germà en Tonni, s3n membres del grup folkl3ric local Revetla d'Algebelf, per aix3 i com era d'esperar, despr3s del dinar amb el que foren obsequiats els nombrosos convidats, hi va haver festa i sarau per llarg, a c3rrec de l'esmentat grup.

Als seus pares, i padrins, expressam la nostre m3s cordial enhorabona.

PRIMERA COMUNION

Recibi3 por vez primera la Sagrada Comuni3n el ni3o Sebasti3n Carbonell Crespi, el d'ia del Corpus Christi (29/5/86).

Al nuevo comulgante y a sus padres Miguel y Antonia nuestra felicitaci3n.

En el Hotel J3piter fueron obsequiados los numerosos invitados, familiares y amigos del ni3o Sebasti3n. Felicidades.

PRIMERA COMUNION DE MIGUEL JULIA MAIMO

El pasado d'ia 22 de junio, el ni3o Miguel Juli3 Maim3, recibi3 por primera vez el Pan Eucarístico en la Iglesia de Ca'n Picafort, a los 8 a3os de edad.

Los numerosos invitados, fueron agasajados con un aperitivo y una comida en las Casas de Son Sant Mart'í. A su madre, nuestra buena amiga Mar'ia Magdalena Maim3 Malondra (Vda. de Antonio Juli3), abuelos Jaime Maim3 (Pte. de la Asociaci3n de la 3.ª Edad), Fca. Malondra y Vda. de Antonia Juli3, hermana y dem3s familiares, nuestra m3s sincera felicitaci3n.

HA MORT DONYA TERESA DE CA'N ALOMAR

El passat dia 30 de juny, a l'edat de 84 anys, havent rebut els Sants Sacraments i la Bendició Apostòlica, després d'una llarga malaltia soferta amb exemplar resignació cristiana, va morir a Muro, Donya Teresa Mas Moll, viuda de D. Antoni Alomar Oliver.

Natural de la vila de Campos, fou persona molt devota i dotada de grans qualitats humanes. Per la seva bondat i noblesa, va esser molt estimada pels seus, i per totes aquelles persones que tenguéren la sort de conèixer-la, les exèquies constituïren una autèntica manifestació de dol.

Als seus fills Gabriel, Rafel, Maria Montserrat, Petra Maria, Maria Teresa, fills polítics, nets, besnets i demés familiars, expressam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

DEFUNCIO

DE D. MIQUEL SEGUI SERRA

El dia 26 del pasado mes de junio, a los 68 años de edad, falleció inesperadamente D. Miguel Seguí Serra, más conocido popularmente por «Miquel Manyà». Propietario del céntrico local «Bar Piroška» y gran aficionado a la hípica, fue muy apreciado por sus familiares y por todas aquellas personas que tuvieron la suerte de tratarlo.

A su esposa Antonia Carrió, hija Rafaelita, hijo político Antonio Moragues, nietos, hermanos y demás familiares, expresamos nuestra más sentida condolencia. Descanse en paz.

HA MUERTO D. JAIME SEGURA MIRO

El pasado día 3 de julio, murió a la edad de 80 años D. Jaime Segura Miró.

D. Jaime era muy conocido por haber regentado la Granja Ca'n Segura y por ser el socio más antiguo del Fomento.

A su esposa Eulalia, hijos Jaime, Isabel y Mariluz; hijos políticos, hermana Ana y demás familiares, nuestra más sentida condolencia.

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Foto Camundí

**AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

l'arc de sant Martí

REDACCION

AMISTAT I ALEGRIA TOT LO DIA

Baix aquest lema i durant els dies 22 al 27 de juliol, es durà a terme el nostre habitual campament d'estiu que enguany tornam a n'«Es Comú».

El campament proporciona als joves l'ocasió de passar uns dies inoblidables en un ambient natural on s'hi podran practicar esports, excursions, tallers, vetlades i tot un ventall d'activitats i sempre tots junts amb amistat i alegria. Esperam que acollesquis amb il·lusió aquest estiu 86 i que venguis a viure la teva aventura de l'estiu amb nosaltres.

Vos podeu inscriure a l'Ajuntament o al bar Ca'n Moragues fins el dia 17 de juliol.

Els preus són els mateixos que l'any passat:

- 1 nin: 5.000 ptes.
- 2 germans: 10.000 ptes.
- 3 germans: 13.000 ptes.

Per a una millor informació de l'equip que s'ha de dur i d'horaris, farem una reunió el dia 18 de juliol a les 22 hores al Club d'Esplai.

NOTA: EL CAMPAMENT ES PER A TOTS ELS AL·LOTS DEL POBLE.

D. LUIS PAREJA CERDO NUEVO NOTARIO

Para suplir a D. Eduardo Martínez-Piñero al frente de la Notaría de Muro, oportunamente y por derecho de concurso, fue designado D. LUIS PAREJA CERDO, nacido en Palma de Mallorca el 28 de julio de 1946, o sea que el próximo veinte y ocho de este mes cumplirá 40 años. Hombre joven, pues, el nuevo titular de la Notaría Local, simpático y atento, que nos dijo tener ascendencia murera por parte de su madre, que por cierto falleció muy recientemente.

Al tiempo que nos place dar la bienvenida a Muro al Sr. Pareja Cerdó, le deseamos una grata estancia entre nosotros y los mayores aciertos profesionales, que por sus antecedentes, que enumeramos a continuación, sin duda tendrá:

- Estudió bachillerato en Palma con los Padres Jesuitas.
- Cursó la carrera de Derecho en Barcelona, entre 1963 y 1968.
- Preparó oposiciones a Notaría, primero con D. Germán Chacartegui en Palma y después en León, ingresando en el notariado el año 1975.
- Notario de La Velles (Salamanca) desde el 19 de septiembre de 1975 hasta octubre de 1978.
- De Sineu hasta enero de 1978.
- De Lluçmajor hasta abril de 1983, en que pasó a la notaría de Inca hasta el 2 de mayo último, fecha de su destino a Muro.

Ha sido profesor de Derecho Civil en la Universidad Balear, Cátedra de 2.º curso durante los años 1978 a 1982 y Compromisario por Baleares en el Congreso Nacional de la Derecho Civil del año 1981 en Zaragoza.

El Sr. Pareja Cerdó está casado y no tiene hijos.
¡Bienvenido a Muro!

Foto-Reportajes
Gamundi

ESTUDIO

San Juan, 7. Teléfono 53 74 54
MURO (Mallorca)

APARTHOTEL CALA GUYA

CALA RATJADA - Tel.: 56 45 11
ABIERTO A PARTIR 20 MARZO

L'ARC DE SANT MARTI

EXCURSION FIN DE «CARRERA» PARA OCTAVO DE E.G.B. PUBLICO

Por segunda vez, se organizó una excursión cultural de fin de estudios primarios de EGB.

18 alumnos con cuatro profesores salieron hacia Madrid, base de las «operaciones» de ida y venida, cada día, a los diferentes lugares programados.

TOLEDO. Con la visita a la casa del Greco, el famoso cuadro del «Entierro» y la visita a la Catedral que dejaron casi sin aliento a los alumnos, ante tan gran obra arquitectónica.

SEGOVIA. La magnificencia del acueducto no es explicable si no se ha estado debajo de sus monumentales arcos y se ha dejado perder por entre sus antiguas calles... y se ha degustado el famoso cochinillo.

VALLE DE LOS CAIDOS. Pocas cosas pueden añadirse cuando se ha quedado uno mudo de admiración ante tan gran obra monumental. Aunque a los más pequeños no les dice mucho, visitamos la Basílica y contemplamos las tumbas de José Antonio y del anterior Jefe de Estado, General Franco.

EL ESCORIAL. Nos costó meternos con el grupo, pero visitamos el Panteón de Reyes y Príncipes y por su interior pudimos recorrer los lugares en que Felipe II dejó su huella de gran Rey.

AVILA. Visitando todo lo relativo a la Santa Teresa quedamos satisfechos y con mucha belleza en los ojos al contemplar las murallas.

ARANJUEZ. Palacio de Primavera y Otoño de Isabel II. Interiores maravillosos y de gran riqueza.

LA GRANJA. Nos maravillaron sus grandiosos jardines con las fuentes de gran riqueza arquitectónica. (Ver la simpática foto).

Aparte de este aspecto cultural, los muchachos se divertieron en las compras del «Corte Inglés», la «Vaguada» y más aún en el Parque de Atracciones, en donde por 500 ptas. te lo pasabas en grande todo el día, montando allá donde quisieras.

En fin, un viaje inolvidable, feliz, sin incidencias y... corto.

SE ASFALTARA EL PATIO DEL COLEGIO PUBLICO

Finalmente, una vieja pretensión de la Asociación de Padres de Alumnos y profesores del Colegio Público se verá cumplida. Una parte del terreno de juego del antiguo Campo de Fútbol de Son Font, ahora utilizado como patio de recreo por los alumnos del referido Colegio, será asfaltada, al haber sido incluida la obra, a petición del Ayuntamiento, en el Programa de Equipamiento Rural del IRYDA. Su presupuesto asciende a 1.313.760 ptas. y la subvención concedida a 444.000 ptas.

Con la obra se evitará que los niños se llenen de barro en los días lluviosos y de polvo en los secos, no ensuciándose ellos ni las dependencias del edificio, además de disponer de un patio para jugar y practicar deportes en unas condiciones mucho mejores y razonables que las actuales. Bienvenida, pues, la mejora.

PERIODICO ESCOLAR

Como siempre, hemos recibido el periódico escolar MURO DES DE L'ESCOLA, cuyo número de este junio lleva impreso un trabajo especial, que cada varios años va haciendo el Colegio Público. Se trata de un profundo estudio de la población de Muro, clasificada en sus grupos de ACTIVA, INACTIVA, SERVICIOS, AGRICULTURA e INDUSTRIA, dando unos porcentajes dignos de estudiarlos profundamente, cosa que hacen los alumnos, sacando sus propias deducciones.

El resto del periódico, como siempre dedicado a asuntos de orden interno (Festival principalmente, actividades del colegio) y en este número de final de curso hace un análisis de las actuaciones del colegio habidas en el período septiembre-junio.

Celebramos, una vez más, su salida que por sus muchos años ya de existencia, está siempre a punto para darnos una visión a nivel de alumnos de EGB que muchas veces nos está faltando de mayores.

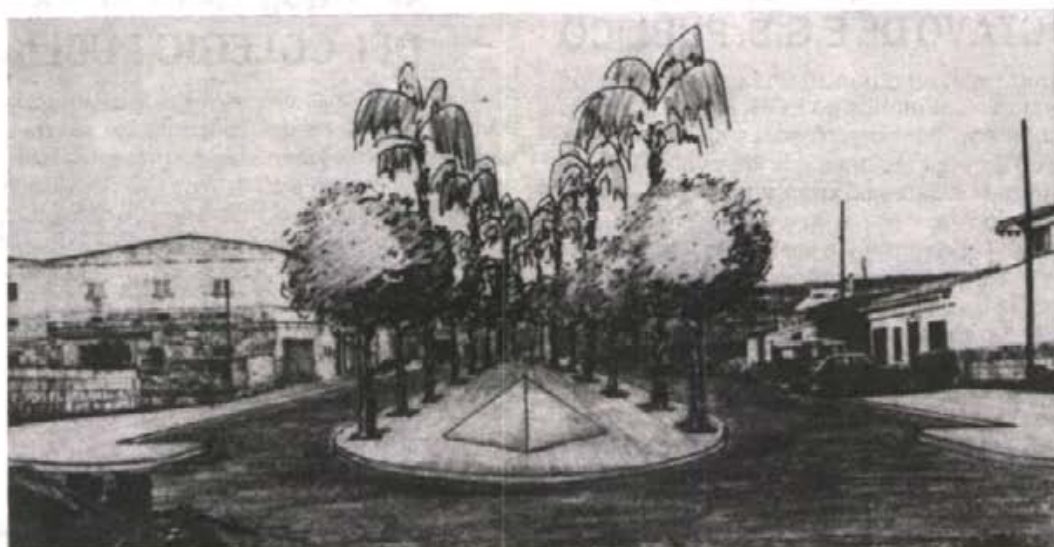
ELECCION DE SECRETARIO Y JEFE DE ESTUDIOS EN EL COLEGIO PUBLICO

Posteriormente a la elección de Director en el Colegio Público, el mismo, una vez aceptada su candidatura, presentó al Consejo Escolar una propuesta para los cargos de Secretario y Jefe de Estudios, dos cargos, el primero ocupado por regla general por el profesor más recientemente incorporado y el segundo de nueva creación.

El Director presentó al Consejo Escolar este equipo, formado por Sebastián Roca para el cargo de Secretario, ya que lo venía desempeñando hace años, y María Balaguer para ocupar el nuevo cargo de Jefe de Estudios. Ambos fueron aceptados para estos trabajos, lo cual llevará consigo una mayor diversificación en las tareas de organización, se repartirán más las responsabilidades y esperamos que de ello salga una actuación, aunque más compleja, más efectiva para continuar en la línea de superación de nuestro Colegio Público.

A ambos, matrimonio de profesores, nuestra enhorabuena.

L'ARC DE SANT MARTI

APROBADO EL PLAN DE OBRAS Y SERVICIOS PARA 1986

El Consell Insular de Mallorca aprobó, el pasado 7 de julio, el Plan de Obras y Servicios para 1986, que incluye obras a realizar en nuestra villa. Concretamente la urbanización de la Avda. Santa Catalina Thomàs (1ª Fase), con un presupuesto de 18.951.857 ptas., de las cuales 13.266.300 ptas. son subvencionadas per el Consell, y la renovación del alumbrado público de la zona de Son Moro (líneas 1 y 3) por un total de 6.619.649 ptas. ascendiendo la subvención a 1.733.700 ptas.

ELS CARRERS, EN CATALA

Temps feia que haviem donat la notícia de que l'Ajuntament havia encarregat noves plaques canviatn la rotulació dels carrers del castellà al català. Finalment s'han col.locat les plaques —abans de festess— i ens alegrem. Només dos emperons.

Es una pena que noms com els de «Héroes del Alcázar» —ara còmicament convertit en «Herois de l'Alcàser»— o «José Antonio Primo de Rivera» segueixin penjats als capdecantons. Era una bona ocasió per despolititzar els carrers i s'ha desaprovechada. Mentrestant ni Joan Gamundí ha recuperat el seu, Joan Miralles espera placa i ni un sol símbol de la democràcia (la Constitució o el Rei, per exemple) té carrer o plaça a Muro, mentres les referències a la guerra civil i a la dictadura segueixen escampades per tot el poble.

L'altre emperò es converteix en un interrogant: ¿Quina serà, a partir d'ara, la denominació del carrers? ¿Calle Honderos o carrer Foners? ¿En castellà o en mallorquí? ¿Com els hem d'escriure a la nostra correspondència o als documents oficials? No estaria de demés que l'Ajuntament es pronunciàs sobre tal punt i publicàs una nota aclaratòria. Pensem que se dóna la circumstància de que hi ha carrers que a un capdecantó tenen placa en castellà i a l'altre en català. I que nosaltres sapiguem no hi ha cap acord pres —al manco de Ple— substituint les antigues denominacions castellanes per les actuals catalanes.

Lo dit, com a ciutadans ens agradaria que l'Ajuntament fes pública una nota informativa.

URBANIZACION de la Avda. Sta. Catalina Thomàs

En el dibujo que reproducimos puede apreciarse como quedará la Avenida, después de la realización de la obra, de acuerdo con el proyecto redactado por el Arquitecto Bernardino Seguí, aunque de momento sólo se realizará la primera fase.

En la plaza central habrá bancos para sentarse, masas florales y arbustivas, palmeras altas y tilos en cada extremo.

No cabe duda de que se trata de una obra interesantísima que cambiará sustancialmente la imagen de aquella zona, al tiempo que se abre una nueva ruta para muchos camiones y otro vehículos que elegirán el desvío por la Avda. San Vicente, prosiguiendo por la Avda. a urbanizar y calle Gaspar de Bono hasta enlazar con Santa Ana, para dirigirse a Palma, decongestionándose, de este modo el tráfico que actualmente atraviesa la población por las calles Juan Massanet, Libertad y General Franco.

60 JOVENES Confirmados por el Sr. Obispo

El Sr. Obispo de Mallorca, Mr. Ubeda, el pasado 22 del mes de junio impartió el sacramento de la Confirmación a unos sesenta jóvenes de Muro en el Templo Parroquial que presentaba un solemne aspecto, ya que en el mismo acto, de la Eucaristía, debían tomar la Comunión por vez primera cinco niños de nuestra parroquia, los cuales tuvieron el privilegio de hacerlo de manos del Sr. Obispo.

RENOVACION DEL ALUMBRADO DE SON MORO

La otra subvencionada consiste en la realización de dos nuevas fases del alumbrado público en la zona de Son Moro, completando la primera recientemente realizada.

Las calles que verán mejorado su alumbrado serán las siguientes: Juan Massanet, Murillo, Luna, Justicia, Luis Carreras, Ramón Llull, Santos Apóstoles, General Barceló, José Luis Miralles Sastre, Jaime Ferrer, Rey Sancho, Avda. San Vicente y Ruiz Zorrilla.

L'ARC DE SANT MARTÍ

CRONICA DE LA 3.ra EDAD

Una vez más, me dispongo a esbozar algunas líneas, con las que intentaré dar cuenta del hermoso gesto de amor y confraternidad, ofrecido por el simpático deportista, Doctor D. Juan Ballester, a la Asociación Murense de la 3.ra Edad con motivo de la celebración de la Diada Sant Joan de Caza Submarina el día 15 del recién pasado junio, en Ca'n Picafort.

En esta competición tomaron parte 35 deportistas de la especialidad, los que durante unas cuantas horas, recogieron 98 Kg. de pescado, el que después de una rigurosa clasificación y meticuloso pesaje, dió como campeón una vez más, al conocido y popular José Amengual, ya quintuple Campeón Mundial en esta especialidad, al que le fue impuesta la medalla de vencedor en esta prueba por el veterano campeón y sempiterno aficionado e impulsor de este deporte: D. Juan Ballester quien después de un breve pero emocionado parlamento hizo entrega de la totalidad del botín capturado, a la Junta Directiva de la 3.ª Edad la cual dispuso el traslado de la mercancía al Barbacoa de Son Sant Martí en donde se elaboró y confeccionó una comida que fue una delicia y un placer para los paladares de los más de trescientos comensales asociados a la Entidad Murense además de las Autoridades y otros invitados a esta simpática fiesta, por lo que la Junta Directiva felicita y agradece con simpatía los esfuerzos, las molestias y el tesón de que ha hecho gala todos y cada una de las Autoridades, promotores, colaboradores, el Barbacoa Son Sant Martí y a todos los asistentes por el realce que se ha conseguido con tan bello y agradable acontecimiento que deseamos pueda repetirse. Gracias a todos.

P.D. Nos complace informar del merecido homenaje que el Magnífico Ayuntamiento de Muro ha ofrecido al notable Doctor D. Juan Ballester por su gran y continuada labor deportiva. Durante el acto, la distinguida edil de Cultura D.ª María Amer dió lectura al extenso y ameno «currículum» deportivo del homenajeado. Luego el Sr. Alcalde le hizo entrega de un valioso escudo de MURO, en oro con brillantes engarzados, como premio a la gran labor educativa y deportiva que ha venido desarrollando y enseñando con ininterrumpida asiduidad. A las muchas felicitaciones que ha recibido este deportista ejemplar con motivo de haberle sido concedido tan preciado galardón, unimos cordialmente la de todo el colectivo que forma la 3.ª Edad, junto con los plácemes de su Junta Directiva.

SORTEIG D'UN CORDONCILLO MALLORQUI

MARIA ORDINAS FERRIOL, fou la persona afortunada amb el preciós cordoncillo d'or, que sortejava REVETLA D'ALGEBELI amb combinació amb el sorteig del cupó dels cecs, del dia 30 de juny passat. El número premiat va esser el 4.624. Des d'ALGEBELI, donam la nostra més sincera enhorabona a Na Maria Ordinas, i esperam que aquest sorteig ajudi els de la revetla a sufragar les seves despeses, per a seguir endavant, amb la seva meritòria labor.

FIN DE CARRERA

Con brillantes notas ha terminado la carrera de Profesora de EGB, MARIA-INMACULADA ROCA BALAGUER, hija de nuestros buenos amigos Sebastián (colaborador de ALGEBELI) y María Balaguer, ambos profesores de nuestro Colegio Público.

A María-Inmaculada nuestra enhorabuena por su final de carrera y a sus padres también, por la continuidad de tan hermosa profesión dentro de la familia.

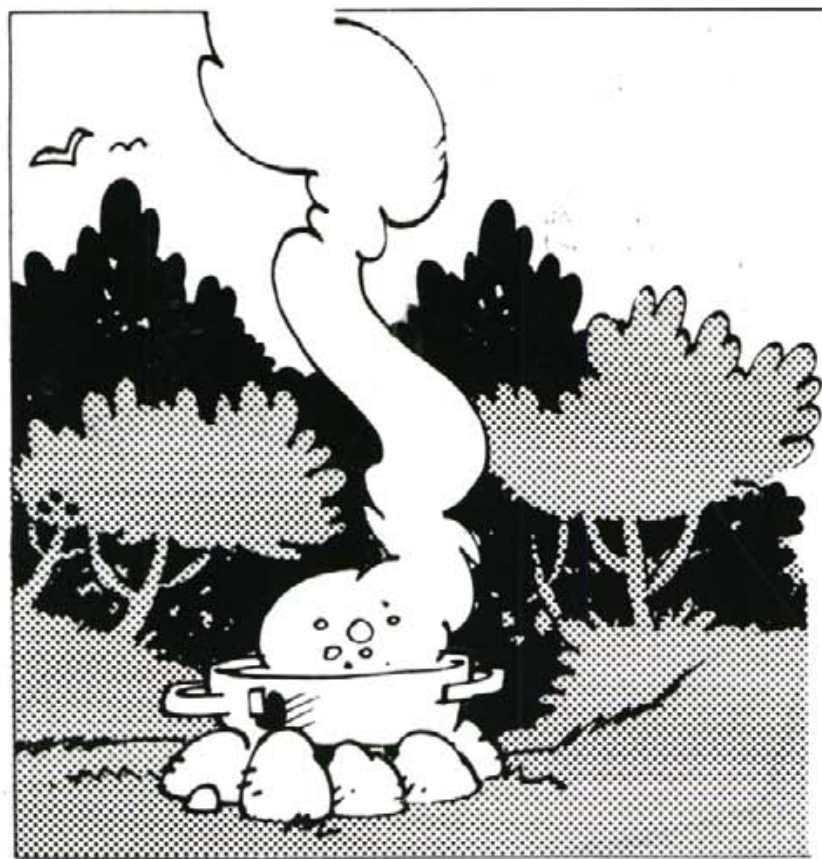
MISA MAYOR DE SANT JOAN

La celebración religiosa en honor de «Sant Joan Baptista» fue una solemne Misa Mayor concelebrada por sacerdotes hijos de nuestro pueblo a la que asistieron las Autoridades Locales.

La fecha, el día del Santo Patrón, a templo lleno de fieles, con cantos a cargo del Coro Parroquial y con el magnífico altar bellamente decorado con flores.

MURO - XOT

Al bosc, mirau prim amb el foc

Un pi d'un pam de soca ha hagut de menester vint anys per créixer. Tots voldriem que Mallorca fos plena d'arbres, però els pins que són els que més hi abunden són, justament, els més bons de cremar. Si sou dins un bosc, de pins o d'alzines, no encengueu mai foc, encara que vos penseu que el podreu controlar. Anau alerta amb el mistos i amb tot allò que pot provocar un incendi forestal. Pensau que el vent juga a favor del foc i canvia ràpidament i, recordau que un arbre que ha hagut de menester vint anys per créixer, per un segon d'inconsciència pot desaparèixer.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més